

**ANCHETĂ
FLACĂRA
ALMANAH**

**CE ROLURI VEȚI JUCA
ÎN 1980
ȘI CE AȚI MAI DORI
SĂ INTERPRETAȚI?**

- La întrebarea de mai sus
răspund în paginile care urmează

Valeria Seciu

1980, pentru mine ca actriță, înseamnă 4 roluri noi, extrem de interesante și tot atât de diferite. Două de teatru și două de film. Voi fi Margareta din „Maestrul și

Margareta”, dramatizare de Cătălina Buzoianu și Mihaela Tonitza și Hilde din „Diavolul și bunul Dumnezeu” de Jean Paul Sartre. Sint Irina din filmul lui Tudor Mărășcu (deja

terminat) „Bună seara Irina” și Gena din filmul „Vinătoarea de vulpi” al lui Mircea Donellic, adaptarea cinemalogică a romanului lui Dinu Sărațu „Niște țărani”.

Gerda Radler

Pentru '60?... Pentru mine, o singură premieră: „Căstă-
toria secretă” de Cimarosa și,
poate, „Nunta lui Figaro”.
Din repertoriul deja jucat in-
terpretez foarte multe perso-
naje: Adela din „Lăilacul”,
Annen din „Freischütz”,

Merzellina din „Fidelio”, Ofe-
lia din „Hamlet”, Gilda din
„Rigoletto”, Rosina din „Bărbierul din Sevilla”, Pomina
din „Flautul fermecat” și Lu-
cia — cel mai drag.

Parolele continuu genul de
recital concertistic, împreună

cu Harmonicella din țară și
Cvartetul „Opera”, de muzică
precloșică: „Anselimpurle” de
Hydn și Simfonia a IX-a a lui
Beethoven.

La capătul unui program
otăr de bogat nu îmi mai ră-
mân să-mi doresc decât o
stagiune cu „Traviata”.

Constanța Cîmpeanu

Tot anul voi juca rolul Mariiei din „Povestea din cartierul de vest” de Bernstein. Este ultimul și cel mai drag. Maria poate să ne fie contemporană, un personaj foarte actualizat, de o altă factură de cît cele pe care le-am interpretat.

tat pînă acum. Ca să rămî-nem tot în sfera opereii moderne aș dori să cînt Larry din „Oklahoma” de Rodgers, un personaj din zilele noastre, care poate trăi la orice oră și în orice loc, acum, pe glob. Mai mult, mi-aș dori să inter-

pretez un personaj cît mai real, de astăzi și de aici, și chiar mai mult pot să spun, aș dori să joc într-un spectacol al cărui libret să fie scris de D.R. Popescu sau Teodor Mășilă, acidulat și plin de haz.

Violeta Andrei

Vol continua să lu pe scenă Louisa din „Menciarla de sticlă”, personaj de o mare frumusețe omenească, care emoționează profund pentru că este așa cum îl întâlnești în viața adevărată.

Pentru televiziune voi inter-

preta un personaj care îmi place : Corina din „Iocul de-a vacanța”. Tot cu plăcere voi face cîteva imprimări de muzică ușoară la radio, dar mară încercare și întâlnirea cea mai interesantă este rolul în vîltoarea din filmul „Lumina

palidă a lunii” al lui Iulian Mihu, un rol deosebit, de com-pozit și foarte dramatic. Surpriza va fi un film despre care știu sigur doar atîi : că este „dirijat” de Sergiu Niculescu și o călătorie acțiune în petreci în Ardeal și la 1918.

Carmen Galin

1980 Imi oferă mai multe șanse și mai multe portturi. Un rol în piesa lui Radu F. Alexandru, „O șansă pentru fiecare”, un teatru cine-verită, despre ilegaliști, crud și real. Gloria din „Eul mediu intim-pițor” de Romulus Guga,

este un personaj care porcurge mai multe episoade: de frivolă, îndrăgostită și apoi mamă, iar în final moare. Joc apoi, Hilda, alături de Valeria Seciu și Ștefan Iordache – personaje-metamoră în piesa „Diavolul și bunul Dumnezeu

rau” de Jean Paul Sartre. Ce oș mai dori să joc? Nu știu decămdata... Aceasta poate pentru că toate rolurile imi sînt proaspate, în fiecare seară vin la teatru și joc rolul preferat.

Cleopatra Melidoneanu

În curând voi debuta în „Volevedul Țigănilor” cu Safi, un rol plin de pitoresc, o piatră de încercare pentru soprana, în care opera este dusă spre operă. O nouă premieră, pentru mine, și pentru Teatrul de

operă, un spectacol într-o formulă nouă, va fi „Vintâtorul de păsări”. Și poate chiar o reluare cu „Țara surisului”.

„Melo Dolly” nu este numai o dorință a mea, ci și un proiect al teatrului; un rol

foarte colorat și o operă nouă care restabilește un echilibru între operele clasice și muzicalul modern, cu foarte multă prosă. Într-un cuvânt, ești solicitat ca dansator, cântăreț și actor.

Ana Szeles

Voi fi Duff din „A cincea lebedă” a lui Paul Verac, pentru toată stagiunea viitoare. Este un spectacol modern cu o fată veselă într-o piesă tristă. Parelel joc și în „Zădărnicele chinuri ale dra-

goștei”. Poate că ar trebui să fiu mulțumită, dar nu sînt, pentru că îmi doresc atât de mult să depășesc personajele de fată tinăra. Sînt, și oș vrea să joc rolul unei femei și al unei mame tinere care se o-

chită cu succes de acest rol. De asemenea, vreau să nu rămîn doar o oparașle, o pelă de culoare, o lință blondă în cinematografia românească. Aș dori să nu fiu uitată de scenariști și regizori pentru roluri feminine mai complexe.

Vali Niculescu

1980 nu se va desminți de ceilalți ani, va fi tot nu an bogat dar, există totuși un „dar”, mult mai interesant și mult mai nou. Vali e Silvia care va avea în plus un an pe care îl voi compasa cu un plus de maturitate, nuanțare și chiar farmec. În „Eternele iubiri” om un rol amuzant, o

compoziție, în travesti, un turc cu chelle și cu mustați care face lumbe – piticul Bel – un rol complet deosebit.

O nouă formă de spectacol pe care o voi aborda în stagiunea următoare va fi recitalul „Viață și dragoste de femeie”, un ciclu de lieder, care mă solicitează cu tot ceea

ce se poate da în materie de artă interpretativă (voce, dens, proză). Partea a doua a recitalului va fi un dialog. Bineînțeles, fiind doar la început, această parte se mai poate modifica, în funcție de idelle care se vor ivi pe parcurs.

Irina Mazanidis

Un spectacol de teatru este un spectacol colectiv. A juca un anumit rol e în funcție de vîrsta și de starea actorilor. Apoi îți dorești un spectacol al generației tale, cu problemele prin care ea se manifestă. Nu-mi pot spune că îmi doresc un rol; doar nu joc singură. Ca să joc, de exem-

plu, „Lady Macbeth”, trebuie să existe o echipă care să-ți dorească să faci „Lady Macbeth”. Cu siguranță că îmi voi dori și eu să interpretez acest rol, doar că trebuie să acumulez experiență, mai precis ani și experiență.

În stagiunea următoare voi

interpreta în piesa „Totul în grădină” de Edward Albee — rolul Jeni — o mare încercare pentru mine, un rol complet, opus celui din „A cincea bădă”. Încă o piesă sigură a teatrului nostru, în care voi juca, pentru stagiunea următoare, va fi „Visul unei nopți de vară”.

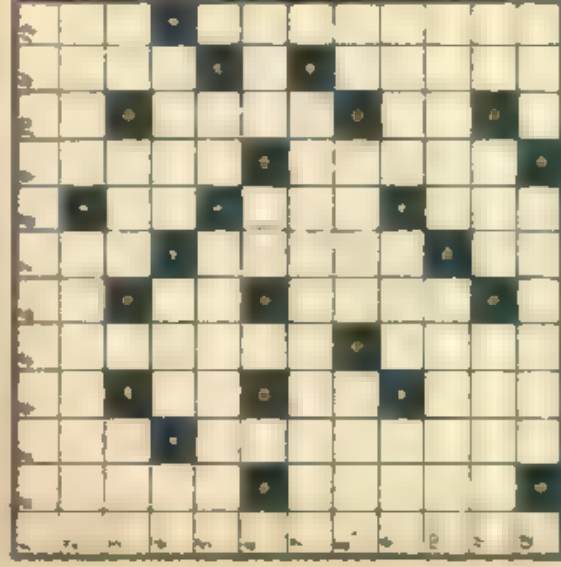

Monstrous Ball

[illegible]

Over a period of six months, Alice had been "in love" with him, and she had been "in love" with him for a long time.

The first of these is the fact that the
 government has been unable to raise
 sufficient funds to meet its obligations.
 This has led to a situation where the
 government is unable to pay its debts,
 which has resulted in a loss of confidence
 in the government's ability to manage the
 economy. This has led to a sharp decline
 in the value of the national currency, and
 a corresponding increase in inflation.
 The second major problem is the lack of
 investment in infrastructure. The govern-
 ment has failed to invest in roads, bridges,
 and other public works, which has led to
 a deterioration of the country's infrastruc-
 ture. This has made it difficult for busi-
 ness to operate, and has led to a decline
 in economic growth. The third major
 problem is the corruption of the govern-
 ment officials. There have been many
 cases of bribery and embezzlement, which
 has led to a loss of trust in the govern-
 ment. This has also led to a decline in
 the quality of public services.

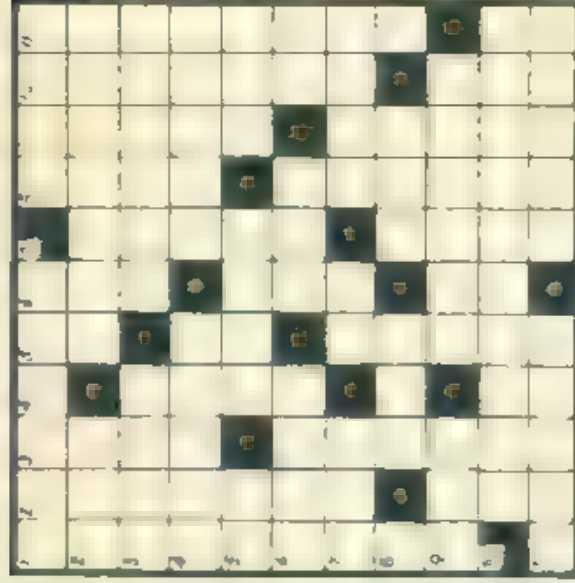
ORIZONTAL : 1) „Great Lakes”, cel mai întins complex lacustru cu apă dulce (247 420 km) și cel mai mare sistem de navigație continentală din lume (2 cuv.) 2) Desert în America de Sud, regiunea unde s-a înregistrat cea mai lungă perioadă de secetă din lume, prima ploaie căzând, după 400 de ani, în anul 1871 — Tokyo este cel mai mare din lume din punctul de vedere al populației 3) Fluviu ce curge pe teritoriul Franței de sud — Din punct de vedere rutier, Panamerica este cea mai lungă (27 387 km) (pl) — La porțile Damascului ! 4) Alto, aeroportul internațional situat la cea mai mare altitudine (4 150 m), construit în câmpia Bahiviei, La Paz — Fluviul cu cel mai lung estuar 800 km (30—90 km lătime, 10—12 m adâncime) situat în U.R.S.S. — Cel mai mare tunel-canal (7,29 km lungime, 22 m lățime, 15 m înălțime) 5) Cel mai mare a fost cel observat în 1956 în Oceanul Pacific, de 31 000 km² suprafață — La poalele Carpaților 6) Părere ! — Fluviul cel mai lung 7) Cel mai nordic punct locuit permanent, situat pe țărmul de NE al insulei Ellesmere din arhipelagul arctic canadian, la 83°31' lat N și 62°45' long. V (2 cuv.) 8) Așezări amenajate din care cel mai nordic este Ny-Alesund, situat în Oceanul Arctic la 78°40' lat N. și 12°30' long. E — „Hornul atelelor” subterane ale zăului Vulcan, cel ce face fulgerul lui Jupiter”, vulcanul activ cu cea mai lungă perioadă de activitate, respectiv de peste 6 000 de ani — Dese ! 9) La locul de table — A lucra pământul — Prăjitură. 10) Cea mai mare hidrocentrală în construcție (12 600 MW putere instalată), ce se ridică în America de Sud pe fluviul Parana — Insula în Oceanul Pacific aparținând Statelor Unite,

pe care se află Mauna Kea („Muntele Alb”), cel mai înalt munte măsurat de la bază la submărină (10 203 m, din care 4 205 m deasupra mării) 11) Suezul este cea mai mare legătură maritimă (161 km), el legând Marea Mediterană cu Marea Roșie (sing.) — Cel mai înalt, măsurat pe oceanul planetar, s-a produs în nopțile de 6—7 februarie 1933, atingând înălțimea de 34 m — De jur-împrejurul atolului Kwajalein ! 12) „Rău D”, cel mai scurt râu din lume (134 m) — Lost sau „Marea pierdută”, cel mai mare lac subteran (statul Texas, S.U.A.)

VERTICAL : 1) Lacul cel mai mare din lume, 371 800 km², și cu cea mai puternică evaporare de pe glob (2 cuv.) 2) Formațiune coralieră din care cea mai mare este Kwajalein, ce face parte din arhipelagul Marshall (pl) — Vioura 3) Zeița mării în mitologia scandinavă — Denumirea insulelor situate în NE, Oceanul Atlantic, locul cu cea mai mare frecvență a aurarelor polare (borsale) 4) Pană — Obi până la vărsare ! — La vărsarea Dunării în mare ! — Din nou 5) Cel mai lung ghețar (402 km, 514 km), împreună cu o ramificație a sa, ghețarul Ficher — Aplice pe jumătale ! 6) În temă ! — Alife — Stat sud-american de numele căruia sînt legate două „superlative” geografice cel mai rece curent din zonele aflate la latitudini mici (curentul Humboldt) și cel mai fierățiu situat la cea mai mare altitudine 7) Balneul din U.R.S.S., situat în partea de sud a Siberiei Centrale, este cel mai adînc (1 620 m) — Cea mai adîncă (1 332 m) între nivelul de bază și piafon, și cu cel mai adînc aven, 700 m, este Pierre Saint-Martin din SV Franței — La intrarea în Veneția ! 8) 100 mp — Fluviu pe brațul căruia, numit Niue-Maas, la 22 km distanță de Marea Nordului, este situat orașul Rotterdam, cel mai mare port cu trafic complex din lume (278 mil. t, în 1975) — Dar, 9) Momifer carnivor sălbatic — De naștere. 10) Veche cetate în Mesopotamia — Commonwealth Bay este locul unde se înregistrează, la nivelul mării, cele mai puternice (sing.) — Oscar Wells. 11) În port (pl) — Cea mai lungă strîmtoare maritimă (1 140 km), situată în apropierea Antarcidei 12) Munte, orașul cu cea mai mare suprafață (40 978 km²), situat în NE Australiei — Cea mai mare depresiune naturală de teren în care s-au adunat apele, fără a se putea scurge, este Pripetul.

Dictionar : RAN, APLI, ISA.

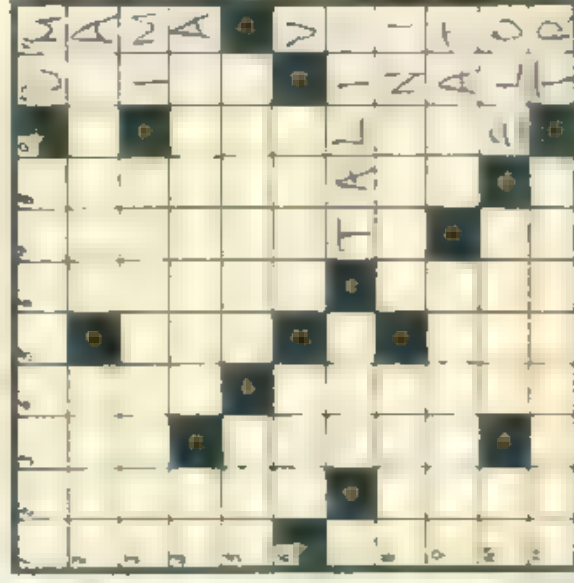
Nelu WRINBERG
Municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej

IN FAMILIE

ORIZONTAL: 1) Romancier francez (1790—1850), care ne-a făcut cunoștință cu „Veraqum Bette” și „Văru! Pons” — Actor și regizor francez care primește la Cannes, în 1956 premiul special al juriului pentru filmul „Unchiul meu” 2) Scriitor finlandez (1861—1921) lămurit de seamă (1713—1784) din ale căror acțiuni, subliniind rolul reacționar al religiei, amintim „Nepotul lui Rameau” 3) Pictor maghiar (1872—1943), dintre portretele sale remarcându-se „Mama pictorului” — A avea aerul „familiei 4) Termen de respect pentru un frate mai mare — Lexne schimbător. 5) Cuvîntul noului născut — Prefix de „atmosfera” — A

MIC ȘI MARE

apere. 6) Un sfîrșit... — „moș care vine scara...” — „la zece „jumătate” 7) Străbunul mării — Casă — E cu trup 8) suflet de al nostru — 8) Merge cu Paolo după el — Cîntecul corbului — 9) A chiui — Romancier spaniol (1872—1956), autor al celui mai faetor picareșc „Casa Aizgorri” 10) Vor veni după noi (din familie bineînțeles) 11) Reprezentant de frunte al Școlii Ardelenne (c. 1761—1821), care în lucrarea „Dialog pentru începutul limbii române între nepot și unchi” a demonstrat originea română a poporului nostru — Scriitor ceh, autorul volumului „Unchiul meu, Uliseu” (Ed. Albatros, 1971). **VERTICAL:** 1) Scriitor român (1886—1954), autorul romanului de moravuri „Neamul colofeneșc” 2) Aparținătoare unei dintrre cele patru neamuri ale vechilor greci — Siglă originală pentru țara „Unchiului, Sam” 3) Scriitor francez (1850—1921) autor al romanului exotic „Fratele meu, Yves” — Destinați ca soli 4) Intemeietorul legendar al familiei zburătoare — Inima lui Eros — 5) Dă înșipol — Ea e sucul — Chemat „pentru „forma” căminului. 6) Scurt de mîin — Mașteră — Una dintre cele patru fiice ale sale ne este „vară” 7) Actor de notorietate internațională cunoscut din 19 mul „Rocco și frății săi” 8) „Clanul sicilianilor” — Alb-gălbui. 9) În familie, la joc — Flică legendară a lui Agenor, regele Tirului, răpită de Zeus care s-a transformat în taur. 9) Popor care constată într-un proverb că „Uncoi flui unchiului nu îi-e vară” (pl.) — Ieșit de sub tutelă 10) Pictor român (1886—1949), din ale căror portrete amintim „Feița pădurarului” — Fire... de la frate! 11) Urmași de roman — Ica!

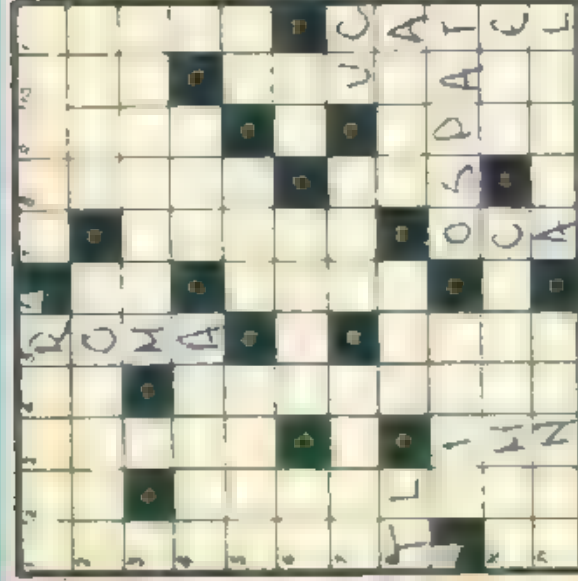
Eugen GUJA — București

ORIZONTAL: 1) Fac bine mitilei (tem.) — Udrea Micu. 2) Aer de mare — Mare... peniță — 3) Devine mic — Minimum 45 — 4) Cuiet — Mică. 5) Întrebare pentru mic și mare — Butelcuță bună la mic! 6) Marele vînturatic (mitol.) — Localități mici. 7) Amețală de mare — Mărimi de confecții 8) Literă mică — Mare și tare (pl.). 9) Ajuși mici — Venit de demult 10) Aproape mic — Mic în grade — Elogiu nesfîrșit! 11) Lucrul mic — Tesire!

VERTICAL: 1) Micu! din povești — Vine de la mare. 2) Două surori pe malul mării — Joacă celor mari 3) Magarie la mare — Mare în grade. 4) Poel clujean (1886—1954) — Mare... mică (pl.). 5) De la mic la mare — Cap... cu creierul mic! 6) Mare și tare — Constantin... cel mic. 7) La zile mari (pl.) — În mări 8) Relație între doi la fel de mari (pl.). 9) Într mic și mijlociu (pl.). 10) Strada mică — Om mare 11) Aripa ocrotitoare a celor mici — „La trecu! la mare mare”

Dicționar: EOL, IRAT, ELO

Ioan CARAIMAN — București

GURMANDĂ

ORIZONTAL : 1) Poet grec al antichității, care povestește de ospete (numite în latină „hospitum”) cu bucate, foarte su-mare și mai ales simple — Medic celebru din Roma antică, ce îl scotea pe patricienii obezi la muncile câmpului, în afara cetății, la aer curat, împunându-le porțile de mincare și punându-i să facă mișcare. 2) Rector grec care pare să fi fost „părintele” mîncărilor antice — Nume de băiat 3) Urmasul lui Filip al II-lea, pe vremea că-rula cetatea Spartei ajunsesse vestită pen-tru supă sa solidățească. 4) Animal rume-gător crescut în special pentru producția de carne, consumată în mari cantități în Anglia — Vin în toată ospățului. 5) „Iul Trimalchio”, admirabil capitol din roma-nul lui Petronius „Satyricon” — Comună în Algeria — Căfea 6) Carte 7 — Pasăre domestică servită pe mesele patricienilor — Aer 8 9) Element de compunere cu sen-sul „aer” — Comună în Olanda — Miez de nucă 10) Tel 1 — Localitate în Alge-

PE ȘANTIER

(Metaigramă anagramată :
VHXXXY-XXXXLXXI)

Constanța COJOACA — Tr. Măgurele

nistan — Vitea 9) Profet legendar — Masă mare 10) Rege francez — „regele soare” — un mare gurmand al vremii sale — Dans spaniol 11) A înlătură apa — Condiment folosit la consumarea ciorbo-lor fierbinți

VERTICAL : 1) Medic grec (c. 460—173 î. n. e.), care în unul din aforismele sale spunea „Nici indigestiunea, nici foamea, nici alt fapt care întrece limita firească nu sînt semne bune” — Notă muzicală 2) Dă gust supei — Numele unui vestit gur-mand, păstrat în istoria Romei, devenit celebru numai fiindcă mince de 4 oi pe zi, doar că o „mică gustare”; cite 100 de duzini de stridii, deci în total — zăinic — 4800 3) Scriitor din timpul lui Ludovic al XV-lea, care dă sfaturi gastronomice și se compară — soi genera — cu pictorul care combină culorile 4) — Cîntec de slavă 4) Virf de ardei 5) — Împărat al Franței (1814—1815 și 1815), care a reintrodus practica dîneurilor sumptuoase și care a beneficiat de serviciile renumitului, bucă-tar Carême 6) Cetate antică a marilor îm-părați gurmanzi — Oraș în Anglia 8) Casă 9) — „Dispută” care a avut loc după o ceară între doi membri ai unui club aristocrat parizian la o masă care a cu-prinsă prînzul, cina și micul dejun 7) Pro-dus animalier consumat în mari cantități de către războinicii eleni porniți să cuce-rească Troia — Măsură lui Cusa 9) Me-tropolă a antichității, devenită celebră pen-tru abundența și somptuozitatea ospetelor — Preparat culinar cu care se pregătesc unele mincăruri 9) Jocuri publice la ro-mani — Lipsit de plăcere 10) Nimfă a pădurilor — Prînzuri formate din min-care puțină și simplă 11) Ceremonie din Evul Mediu, ocazionată de căsătoria unui oarecare Wilhelm Rosenberg Krumau, la care au fost servite bucate diverse pregă-tite din 488 porci, 113 cerbi, 370 tauri, 1579 viței, 2887 oi, 2202 iepuri, 5860 pești mari etc. — Din căpățina de usturoi care dă aroma înbletoare a oștepelului. Dictionar DRA, EES, LAL, OAGA, IOEL, ALVA, LUDI.

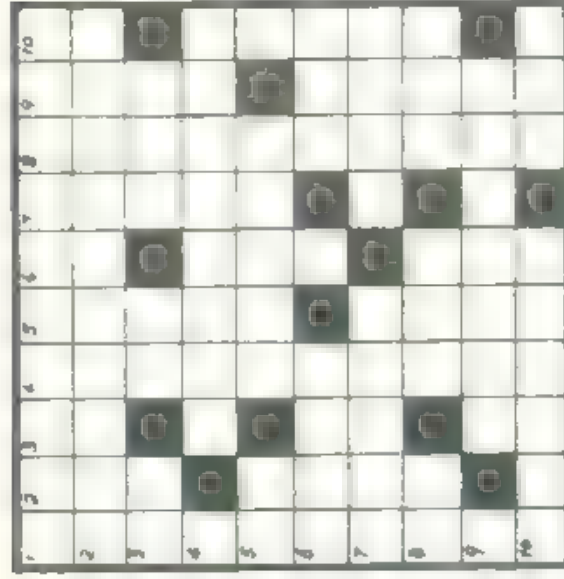
Haralamb PETCU — Birlad

LITERARĂ

(Metaigramă anagramată :
XXXXXAXX-XXXXXXU)

Gheorghe IERAB — Piața Neamț

ELECTRICITATE

ORIZONTAL : 1) Generator de curent continuu. 2) Consumatoare de curent electric. 3) Un bec ce s-a ars. 4) Mixaj de bovină. 5) Curent continuu. 6) Tensiune la curent (fig.). 7) O intensitate de 15 amperi. 8) Lumină de intensitate scăzută. 9) Scurt circuit. 10) Pe scurt, bună conductoare de electricitate. 11) Curent de curent la o scară redusă. 12) Reculegere de tablouri. 13) Electromagnetice. 14) Andrei Ampere. 15) Impulsie. 16) (generatoare de curent) curent este în poziția deschisă. 17) Caracterizat prin puterea sa de inducere cu prize în treaba. 18) 10) Intreruptoare pe circuit. 19) Provoacă curent de diverse intensități.

VERTICAL : 1) Transformator de curent (pl.). 2) Acționează după întreruperea curentului electric. 3) Necesită o cârmă. 4) Curent. 5) Caracterizat în sine la curent. 6) În derivație la Curent. 7) Un bob-fază impuls. 8) Conducător de curent. 9) Generatoare de curent pulsant, îneg. stral. pe diverse diagrame (pl.). 10) 2-4 în paralel. 11) P-1. 12) Elemente de tip Leclanché. 13) Inducă local în electricitate. 14) P-1. 15) Impulsie periferică. 16) Generatoare de lumină (sing.). 17) Acționare de sisteme rezistive din producerea unui fenomen atmosferic. 18) Radiație de lumină întrerupătoare de flux continuu. 19) Premele variat, care rezistentel la un reostat. 20) Recepție (sing.).

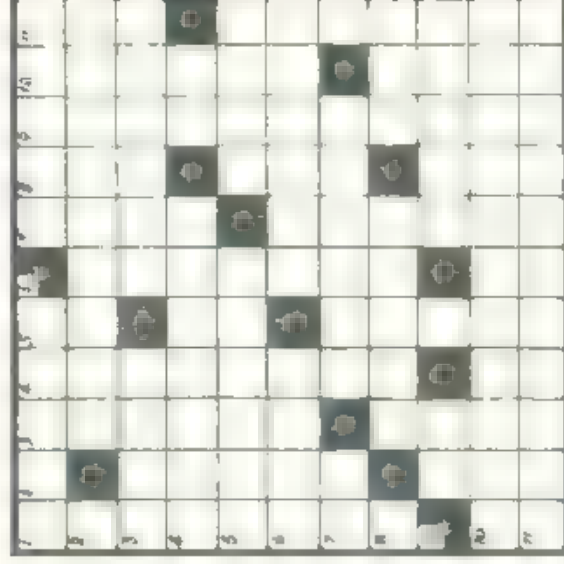
Nelu WEINBERG
— Municipiul (ch. Gheorghiu-Dej)

LA INTRARE

(Metagramă diacritică : 0000X0)

O baloma tenește
Ușa de un perete,
Pe care se cîntăte
Numele unei fete

Florin BALANESCU — Vadul

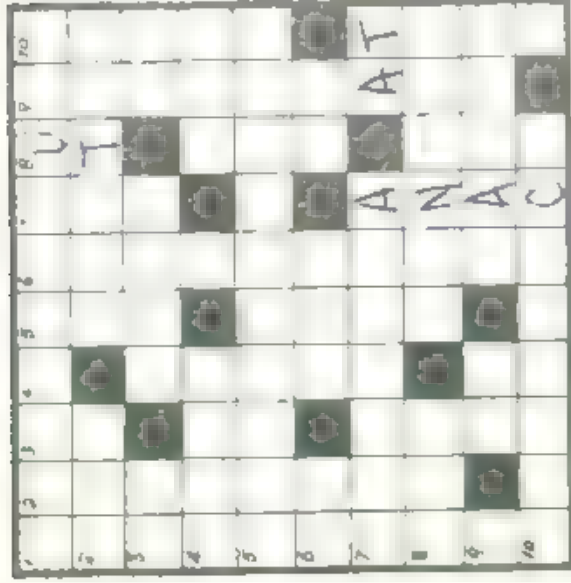

CONSTRUCȚII

ORIZONTAL : 1) Palatul ce-și oferă deschis bunele oficii — Strada gării. 2) Renunțarea pentru toate stilurile. 3) Cel mai mare bloc de locuit. 4) Corp ornamental. 5) Clădirea teatrului. 6) Păstră. 7) Servește la poartă. 8) Dobete echilibrul stil roman. 9) Construcție admirabilă, de un anumit gen. 10) Aspectul curat al casei (tem). 11) Tăpi de casă. 12) Turnat fără cupă. 13) Casă deschisă. 14) Predat la cheie. 15) Plan pentru turnuri. 16) Subsol la fațadă. 17) Termen de o lună pentru o casă nouă (de fapt o culegere de stiluri ornamentale avînd la bază hexagonul). 18) Stilul, gotic. 19) Formă de casă în direcția pieței.

VERTICAL : 1) Casă de naștere — Ordinea sumară a caselor, în care soțul își are partea sa. 2) Casă secretă — O frumusețe de palat. 3) O groază de castele în ceața engleză — Invenție ce se amintește de bine, de rău și de palate. 4) Vechi untăci de volum (valabile) în arhitectură — Zgîrlie-norț. 5) Ieșirea în apă. 6) Duet în menueți. 7) Plan panoramic pentru cinci case. 8) Arcul de triumf al francilor. 9) Punte la temelie. 10) Stilul de susținere, perechi. 11) Piatra din casă (pop.). 12) Frumusețea tip a casei numărul unu — Poarta Clamigului. 13) Centru vîran. 14) Construcție amfiteatrală după o concepție proprie. 15) Profilată în depărtare — Minunile Semiramidei, admirate atunci cînd nu sînt suspendate. 16) Clasică piramidă cu virful în aer — Interior plin de mese

Mihail FRUNZĂ — Chioșceni
Cerenel rebușat „NAVRON” — Brăila

ÎȚI DAU MINA... MEA!

ORIZONTAL : 1) Mină umoristică... 2) Oneste ! — Cuprins de zăpăceală 3) Mină de leneș ! — Teren ! — Gafă ! 4) Nu-l dă mina — Bun de gură pe orice vreme 5) Dă-i cu mina pe ușa afară. 6) Oină ! — Un sol în general ! — Mină de tovarăș ! 7) Mină aprinsă — Mînat la căruța dobrogenilor. 8) Acasă ! — Luată peste mină 9) Țiată ! — Ochitor de la mare distanță 10) Mină de fier.

VERTICAL : 1) Mină-n mină la o treabă bună. 2) Peste mină. 3) Înainte de mină ! — Aceste ! — Mina Aulin-Tepe din județul Tulcea (pl.). 4) Mină — Peșteră ! 5) Mijloc de locomotie în cosmos — Toți ca unul și unul ca toți. 6) Ridicarea cu înfeles a degetului și a minii (pl.). 7) Mină — Cără răsturnată ! 8) Ușe ! — Schimb de mină — A se spăla pe mină (dar nu numai...). 9) De mină forte (fem.). 10) A ține mină asupra...

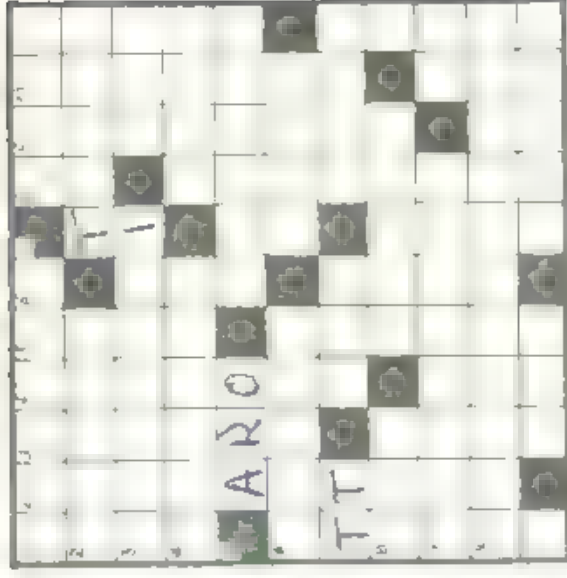
Gluscupe ISPAS — Piatra Neamț

ÎN TRANSPORTURI

(Metaigramă anagramată :
XXXXXXXXXX-XXXXXXXAA)

Constantin STOIANOV — Oltenița
Emilian BUNEA — Storbăneasa,
I. GORNAU

AMBIGUITĂȚI

ORIZONTAL : 1) Ruță de „casă — Material... de ocazie (pe plan local). 2) Interior cu patru camere — Roată de pe la noi. 3) Schimbare în cultură — Cu doi... arabi ! 4) Fără disculpă — Simulule răsucite 5) ... de transport ! 6) ... cu mine ! 7) ... de transport ! 8) ... cu mine ! 9) ... de transport ! 10) ... cu mine ! 11) ... cu mine ! 12) ... cu mine !

VERTICAL : 1) Lăsată la urmă — Tip de coloană. 2) Zi-1 pe nume ! 3) Legăturile din cale — Însemnată la scară. 4) Corepondența celor interesați. 5) ... abia ! 6) ... abia ! 7) ... abia ! 8) ... abia ! 9) ... abia ! 10) ... abia ! 11) ... abia ! 12) ... abia !

— Face concurență 9) Urmărește semnele... din palmă — Revine des ! 10) Participant la ... 11) Memento ... 12) ...

Valentin BALAN — București

PROFESIONALĂ

(Rebo anagramat : 8+6=14)

Gheorghe MOȘ — București

Scriitori

români

de altă expresie

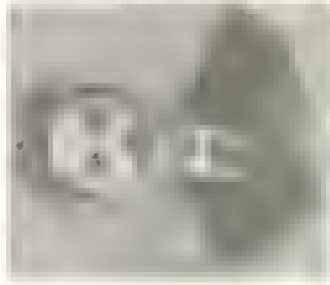
Într-o zi, când eram încă puțini, am văzut o femeie care se plimba pe o stradă dintr-un oraș străvechi. Ea purta o rochie simplă, dar elegantă, și avea în mână un coș cu fructe. Oamenii din oraș erau curioși să o vadă, pentru că ea părea să vină dintr-o țară îndepărtată. Ea se opri să ia o respirație și să se uite în jurul ei. În acel moment, am simțit o senzație ciudată, ca și cum ceva mare se petrecea în lumea noastră. Ea a continuat să meargă, dar am rămas să o urmărim cu ochii noștri. Când a dispărut din vedere, am simțit că ceva se schimbase în viața noastră. De atunci, am început să ne gândim mai mult la ceea ce am văzut și la ceea ce am simțit în acel moment. Am încercat să găsim răspunsuri la întrebările noastre, dar nu am reușit încă să găsim una singură. Totuși, am învățat că viața este plină de mister și că trebuie să fim curioși și să explorăm tot ceea ce ne înconjoară. Am învățat, de asemenea, că fiecare om are propriul său secret și că trebuie să fim răbdători și să așteptăm momentul potrivit să îl descoperim. Am învățat, în fine, că viața este o călătorie și că trebuie să o trăim la maximum, să o savurăm și să o apreciem în fiecare moment. Am învățat, în fine, că viața este o artă și că trebuie să o trăim ca pe una.

Martha Hines

● **MARTHA HINES** (n. 1899, New York) este o poetă americană. A publicat primul său poem în 1919. A scris multe poezii, unele din care sunt incluse în antologia "The New Poetry" (1921). A colaborat cu diverse reviste literare, inclusiv "The New Yorker" și "The New Masses". A scris și câteva cărți de memorii și eseuri. A murit în 1961.

Norfolk (Antonie)

● **Norfolk (Antonie)** este o poetă din România. A publicat primul său poem în 1919. A scris multe poezii, unele din care sunt incluse în antologia "The New Poetry" (1921). A colaborat cu diverse reviste literare, inclusiv "The New Yorker" și "The New Masses". A scris și câteva cărți de memorii și eseuri. A murit în 1961.

Antonie (Antonie)

● **ANTONIE (ANTONIE)** este o poetă din România. A publicat primul său poem în 1919. A scris multe poezii, unele din care sunt incluse în antologia "The New Poetry" (1921). A colaborat cu diverse reviste literare, inclusiv "The New Yorker" și "The New Masses". A scris și câteva cărți de memorii și eseuri. A murit în 1961.

Antonie (Antonie)

● **ANTONIE (ANTONIE)** este o poetă din România. A publicat primul său poem în 1919. A scris multe poezii, unele din care sunt incluse în antologia "The New Poetry" (1921). A colaborat cu diverse reviste literare, inclusiv "The New Yorker" și "The New Masses". A scris și câteva cărți de memorii și eseuri. A murit în 1961.

Antonie (Antonie)

● **ANTONIE (ANTONIE)** este o poetă din România. A publicat primul său poem în 1919. A scris multe poezii, unele din care sunt incluse în antologia "The New Poetry" (1921). A colaborat cu diverse reviste literare, inclusiv "The New Yorker" și "The New Masses". A scris și câteva cărți de memorii și eseuri. A murit în 1961.

[illegible]

Paul (John)

[illegible]

● La 21 mai 1973, Universitatea din Bucureşti a hotărât să se acorde hărniciei vestigiu peşterii **PĂTRU CĂSTRIU**, director al Serviciului de conservare a monumentelor din judeţul Iaşi. Titlul este acordat în 1961 la Moscova, Rusia, pe o cerere scrisă de către un student român, unde şeful institutului de istorie din 1944 era o teză despre **Idolatria puziului epocii megalitice în Franţa şi Italia** asupra prezentei epocii aluvio-terţiarului". În 1960 a obţinut al titlul de doctor în filozofie la Milano cu o teză asupra „**Teilor esenţiale în ţările române**". Acest avansat de origine română care vorbeşte fluent în limba franceză şi în limba germană rusă. În august 1973, Universitatea aşa şi în prezent este alina şi în ziua de azi este autorul a numeroase lucrări care l-au concurat şi

care l-au răplătit cu numerele (iluri și
anoruri ale celor mai prestigioase universități)
cu care din numeroasele serieri amintite,
S-t-a-a, norma y babil (Montevideo, 1962),
Ser-cula, diacritica e histeria (1958). Teoria
limbului, și lingvistica generală (1962) el
Lamba, structură și funcțiuni (1970).

Let's Get It

● În 1940, apa cărnii rezidență Treian lăscen, un tânăr jurist din Lăpuș pleacă în Italia pentru specializare în dreptul al apărării ea revine în țară în calitate de președinte al Federației Internaționale de Marketing și de președinte al Fundației europene „Dragă”. Între, cum remaracă Jean Bessano în „L'Europe” că l-a constatat o, e, nu este un om de afaceri care l-a constatat o, e, nu este un om de afaceri și economist. Volumele publicate de 1934-1935 „CONSTANTIN DRĂGAN” (vol. I, 1973) și „Al doilea voiaj în Europa” (vol. II, 1973), și evidențiază că „un om de afaceri” nu poate fi un actor moral și un om de afaceri și note de călătorii. În esență, este pentru propagarea trecutului nostru, istoric pentru a-l auferi din viața și infuziune un Centru de cercetări istorice și editura „Nagard” (Drăgan) la Milano, unde apare și interesanta publicație „Noi treaci” înfățișându-i recentul volum — „Călători al destin”. Zor Dumitrescu-Bucșan afirmă despre IC Drăgan un adevar fundamental, și anume că este „un român în profunzime și aștept trecutului, istoric al României limbii materne, administrator al relațiilor românești de azi”.

314

● Scriitor și filozof român (n. 1807 Cernavodă) MIRCEA ELIADE și-a făcut studiile la București, Calcutta și Benares. "În perioada dintre cele două războaie mondiale conștientiza că a fost înfrântă de orientalismul de orientare a istoriei tradiționale, "priestorie", de fenomenul ordinii române, de folclorul lor și profan românesc și comparat considerate și ca fundament ale culturii s-a făcut cunoscut și pe a sta în de morfologie fenomenologică, devenind în istoria a culturii și religiilor. În purpura va fenomenologică a elaborat o teorie a sacralului, ca element central în înțelegerea structurii conștiinței religioase și a comportamentului lui homo religiosus" o dată cu a a sacralului și a profanului, o teorie a simbolului religios, o generalizare și nuanțare a conceptului de arhetip o descriere și sistematizare tipologică a hierofaniilor. Este un fenomen al mitului și al permanentelor sale în lumea modernă în forme "camuflate", al "proslăviri originilor", al religiilor dintre

1948-1949 1950-1951 1952-1953 1954-1955 1956-1957 1958-1959 1960-1961 1962-1963 1964-1965 1966-1967 1968-1969 1970-1971 1972-1973 1974-1975 1976-1977 1978-1979 1980-1981 1982-1983 1984-1985 1986-1987 1988-1989 1990-1991 1992-1993 1994-1995 1996-1997 1998-1999 2000-2001 2002-2003 2004-2005 2006-2007 2008-2009 2010-2011 2012-2013 2014-2015 2016-2017 2018-2019 2020-2021 2022-2023 2024-2025 2026-2027 2028-2029 2030-2031 2032-2033 2034-2035 2036-2037 2038-2039 2040-2041 2042-2043 2044-2045 2046-2047 2048-2049 2050-2051 2052-2053 2054-2055 2056-2057 2058-2059 2060-2061 2062-2063 2064-2065 2066-2067 2068-2069 2070-2071 2072-2073 2074-2075 2076-2077 2078-2079 2080-2081 2082-2083 2084-2085 2086-2087 2088-2089 2090-2091 2092-2093 2094-2095 2096-2097 2098-2099 2100-2101 2102-2103 2104-2105 2106-2107 2108-2109 2110-2111 2112-2113 2114-2115 2116-2117 2118-2119 2120-2121 2122-2123 2124-2125 2126-2127 2128-2129 2130-2131 2132-2133 2134-2135 2136-2137 2138-2139 2140-2141 2142-2143 2144-2145 2146-2147 2148-2149 2150-2151 2152-2153 2154-2155 2156-2157 2158-2159 2160-2161 2162-2163 2164-2165 2166-2167 2168-2169 2170-2171 2172-2173 2174-2175 2176-2177 2178-2179 2180-2181 2182-2183 2184-2185 2186-2187 2188-2189 2190-2191 2192-2193 2194-2195 2196-2197 2198-2199 2200-2201 2202-2203 2204-2205 2206-2207 2208-2209 2210-2211 2212-2213 2214-2215 2216-2217 2218-2219 2220-2221 2222-2223 2224-2225 2226-2227 2228-2229 2230-2231 2232-2233 2234-2235 2236-2237 2238-2239 2240-2241 2242-2243 2244-2245 2246-2247 2248-2249 2250-2251 2252-2253 2254-2255 2256-2257 2258-2259 2260-2261 2262-2263 2264-2265 2266-2267 2268-2269 2270-2271 2272-2273 2274-2275 2276-2277 2278-2279 2280-2281 2282-2283 2284-2285 2286-2287 2288-2289 2290-2291 2292-2293 2294-2295 2296-2297 2298-2299 2300-2301 2302-2303 2304-2305 2306-2307 2308-2309 2310-2311 2312-2313 2314-2315 2316-2317 2318-2319 2320-2321 2322-2323 2324-2325 2326-2327 2328-2329 2330-2331 2332-2333 2334-2335 2336-2337 2338-2339 2340-2341 2342-2343 2344-2345 2346-2347 2348-2349 2350-2351 2352-2353 2354-2355 2356-2357 2358-2359 2360-2361 2362-2363 2364-2365 2366-2367 2368-2369 2370-2371 2372-2373 2374-2375 2376-2377 2378-2379 2380-2381 2382-2383 2384-2385 2386-2387 2388-2389 2390-2391 2392-2393 2394-2395 2396-2397 2398-2399 2400-2401 2402-2403 2404-2405 2406-2407 2408-2409 2410-2411 2412-2413 2414-2415 2416-2417 2418-2419 2420-2421 2422-2423 2424-2425 2426-2427 2428-2429 2430-2431 2432-2433 2434-2435 2436-2437 2438-2439 2440-2441 2442-2443 2444-2445 2446-2447 2448-2449 2450-2451 2452-2453 2454-2455 2456-2457 2458-2459 2460-2461 2462-2463 2464-2465 2466-2467 2468-2469 2470-2471 2472-2473 2474-2475 2476-2477 2478-2479 2480-2481 2482-2483 2484-2485 2486-2487 2488-2489 2490-2491 2492-2493 2494-2495 2496-2497 2498-2499 2500-2501 2502-2503 2504-2505 2506-2507 2508-2509 2510-2511 2512-2513 2514-2515 2516-2517 2518-2519 2520-2521 2522-2523 2524-2525 2526-2527 2528-2529 2530-2531 2532-2533 2534-2535 2536-2537 2538-2539 2540-2541 2542-2543 2544-2545 2546-2547 2548-2549 2550-2551 2552-2553 2554-2555 2556-2557 2558-2559 2560-2561 2562-2563 2564-2565 2566-2567 2568-2569 2570-2571 2572-2573 2574-2575 2576-2577 2578-2579 2580-2581 2582-2583 2584-2585 2586-2587 2588-2589 2590-2591 2592-2593 2594-2595 2596-2597 2598-2599 2600-2601 2602-2603 2604-2605 2606-2607 2608-2609 2610-2611 2612-2613 2614-2615 2616-2617 2618-2619 2620-2621 2622-2623 2624-2625 2626-2627 2628-2629 2630-2631 2632-2633 2634-2635 2636-2637 2638-2639 2640-2641 2642-2643 2644-2645 2646-2647 2648-2649 2650-2651 2652-2653 2654-2655 2656-2657 2658-2659 2660-2661 2662-2663 2664-2665 2666-2667 2668-2669 2670-2671 2672-2673 2674-2675 2676-2677 2678-2679 2680-2681 2682-2683 2684-2685 2686-2687 2688-2689 2690-2691 2692-2693 2694-2695 2696-2697 2698-2699 2700-2701 2702-2703 2704-2705 2706-2707 2708-2709 2710-2711 2712-2713 2714-2715 2716-2717 2718-2719 2720-2721 2722-2723 2724-2725 2726-2727 2728-2729 2730-2731 2732-2733 2734-2735 2736-2737 2738-2739 2740-2741 2742-2743 2744-2745 2746-2747 2748-2749 2750-2751 2752-2753 2754-2755 2756-2757 2758-2759 2760-2761 2762-2763 2764-2765 2

[illegible]

Index

[illegible]

● **Peril of care at, B**
El Niño and water, 12

● Pictorial der 51
PROVINZEN LUKI GA-
TATION PANN-
REICH 1908 der 51

1. **La Casa Guaita**
 2. **La Casa Guaita**
 3. **La Casa Guaita**
 4. **La Casa Guaita**
 5. **La Casa Guaita**
 6. **La Casa Guaita**
 7. **La Casa Guaita**
 8. **La Casa Guaita**
 9. **La Casa Guaita**
 10. **La Casa Guaita**
 11. **La Casa Guaita**
 12. **La Casa Guaita**
 13. **La Casa Guaita**
 14. **La Casa Guaita**
 15. **La Casa Guaita**
 16. **La Casa Guaita**
 17. **La Casa Guaita**
 18. **La Casa Guaita**
 19. **La Casa Guaita**
 20. **La Casa Guaita**
 21. **La Casa Guaita**
 22. **La Casa Guaita**
 23. **La Casa Guaita**
 24. **La Casa Guaita**
 25. **La Casa Guaita**
 26. **La Casa Guaita**
 27. **La Casa Guaita**
 28. **La Casa Guaita**
 29. **La Casa Guaita**
 30. **La Casa Guaita**
 31. **La Casa Guaita**
 32. **La Casa Guaita**
 33. **La Casa Guaita**
 34. **La Casa Guaita**
 35. **La Casa Guaita**
 36. **La Casa Guaita**
 37. **La Casa Guaita**
 38. **La Casa Guaita**
 39. **La Casa Guaita**
 40. **La Casa Guaita**
 41. **La Casa Guaita**
 42. **La Casa Guaita**
 43. **La Casa Guaita**
 44. **La Casa Guaita**
 45. **La Casa Guaita**
 46. **La Casa Guaita**
 47. **La Casa Guaita**
 48. **La Casa Guaita**
 49. **La Casa Guaita**
 50. **La Casa Guaita**
 51. **La Casa Guaita**
 52. **La Casa Guaita**
 53. **La Casa Guaita**
 54. **La Casa Guaita**
 55. **La Casa Guaita**
 56. **La Casa Guaita**
 57. **La Casa Guaita**
 58. **La Casa Guaita**
 59. **La Casa Guaita**
 60. **La Casa Guaita**
 61. **La Casa Guaita**
 62. **La Casa Guaita**
 63. **La Casa Guaita**
 64. **La Casa Guaita**
 65. **La Casa Guaita**
 66. **La Casa Guaita**
 67. **La Casa Guaita**
 68. **La Casa Guaita**
 69. **La Casa Guaita**
 70. **La Casa Guaita**
 71. **La Casa Guaita**
 72. **La Casa Guaita**
 73. **La Casa Guaita**
 74. **La Casa Guaita**
 75. **La Casa Guaita**
 76. **La Casa Guaita**
 77. **La Casa Guaita**
 78. **La Casa Guaita**
 79. **La Casa Guaita**
 80. **La Casa Guaita**
 81. **La Casa Guaita**
 82. **La Casa Guaita**
 83. **La Casa Guaita**
 84. **La Casa Guaita**
 85. **La Casa Guaita**
 86. **La Casa Guaita**
 87. **La Casa Guaita**
 88. **La Casa Guaita**
 89. **La Casa Guaita**
 90. **La Casa Guaita**
 91. **La Casa Guaita**
 92. **La Casa Guaita**
 93. **La Casa Guaita**
 94. **La Casa Guaita**
 95. **La Casa Guaita**
 96. **La Casa Guaita**
 97. **La Casa Guaita**
 98. **La Casa Guaita**
 99. **La Casa Guaita**
 100. **La Casa Guaita**

Notă

● Prima lucrare a unui român tipărită la Paris (fratului teologic în latină este scris pentru

IAE MILITARI

cultura română o nouă epocă → aceea a tra-

diției

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

Per Nădejde

● În 1848, la Paris, a apărut primul volum, o traducere

de

de

de

de

de

de

de

de

are la București, primul volum, o traducere

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

Ionel Jianu

● În 1848, la Paris, a apărut primul volum, o traducere

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

Ionel Jianu

● În 1848, la Paris, a apărut primul volum, o traducere

de

de

de

de

de

de

de

tivă, lirică uneori exotică, plină de simetria
tate. Versurile românești și estarele ei au fost
adunate în volume: „La catedrală” (1902) ; „La
(Paris, 1901) ; „L'ombre des jours” (1902) ; „La
nouvelle esperance” (rom. an. 1903) ; „Le voyage
émervillé” (roman, 1904) ; „La domination”
(roman, 1905) ; „Les forces éternelles” (versuri, 1920) ;
1917) ; „Les forces éternelles” (versuri, 1920) ;
„Poème de l'incube” (versuri, 1924) ; „L'hon-
neur de souffrir” (eseu, 1925) ; „Les in-
cents” (roman, 1926) ; „Exaltation, m-
tion” (1930) ; „Le livre de la vie” (rom. an.
1932) ; „Chaque jour est un jour” (1933) ; „Pages
d'adieu” (1937) ; „J'ai vu, j'ai vu” (postume,
1934) ; „Récit d'un talent” (a a scriitorilor)
literare a poetului român de limbă franceză a
fost căpătâie de adevărat (1923) și a membrilor a
Academiei regale din Belgia (1923) și a membrilor a
tatilor de „instruire” adesea dintr-o re-
punde pertinentă. Zău Dumitru a avut o
în cuvântul-trănit în cultura de poezii în
limba română din 1911. Între poezii fantezi
al timpului, Ana de Noailles căminarea română
și ea are o consecvență toate lucrurile lte-
rare în care laurcata Academiei Franceze
pentru volumul „Le cœur en ombre”
1901, nu-și găsește „accident”, n-
denși, ci doar aini”

Oradea, după care, ajuns la curtea regelui
Lădăslau II (1522, ca se țetar) deține diferite
funcții ; secretar al reginei Maria de Habs-
burg (pe care a însușit-o în Țările de Jos, 1526
Bruzelles), episcop de Zagreb (1543), arhi-
episcop de Bistrița și primat al Ungariei,
regent al coroanei ungare — din 1502. În Ță-
rile de Jos a stabilit legături cu umanistii,
fiind foarte apreciat de Erasmus din Rotterdam
și-au plătat cea 40 scrieri schimbate între
Olăh și Erasmus. El a fost inițiatorul Contra
Reformei din Ungaria habsburgică și unul din
fondatorii învățământului superior în Europa
de cultura umanistă. Scrierile „Mangăia șter-
pe de origines gentis regni alii divitiae ha-
bitu atque opportunitatibus” (Des țările a Un-
garii care plină la țipătre (1575) a executat
în manuscris, și în care dă informații și despre
români, prezentându-i ca pe poporul din care
se trage el însuși, și în care, pentru prima
dată un român afirmă în scris unitatea de
neam, de origine și de limbă a românilor din

Țara Românească, Moldova și Transilvania) ;
„Alina” și „Căminul”. Pe lângă scrierile lte-
rare (opus a rom. compus versuri și epti-
grame lapt pentru care poate fi socotit pri-
mul poet român de limbă latină. Laurata cea
mai recentă a țării sunt caprese negre de la
este cea editată în anul 1908 (Ed. N. A.)
de I.S. Fiu și C. Albu sub titlul „Texte
alese” de Nicolae Olăh.

● **Insetat de dorința de a cunoaște** cît
mai mult din călătorii, un tinar născu-
leean se îmbarcă la vîrsta de 13 ani pe un
vapor din Constantinopol și ajunge în America de
Sud. Acesta era **MIHAIL TICAN** (n. 1898).
Sul Suflet și al lui Nicolae Tican din Bere-
șovăț (Cămpulung Muscel, Ardealul), de-
butează în călătorie în Argentina în 1914, o
sfîrșit vîrsta de 111 (1987) a publicat o
carte în care el și poezii 20 în limba
română. A călătorit în America de Nord,
Asia și Africa în 1936 pentru ac-
tivitatea sa gazetară este căpătâie de
Făcerea republicii cu „Stoala Republicii
Spanie”, iar Mașinile tinere l-a debeat
un cântec gîlan, numindu-l „Romano”. De
atunci și a intrat în lumea și așa a rîmă în
literatură noastră. Mihail Tican ține în
timpul agresiunii în Mussolini. În Roma
no sustine căzu Abruzzi împotriva oște-
dării fasciste. De ce, care adesea și a
dăru la parolă din țară. La o vreme re-
măsură în țară de călătorii de călătorii
non. Vîrsta abulu, în țară de călătorii
Călătorii a (1936) și a (1936) și a (1936)
dăru (1936) și a (1936) și a (1936)
opere (1936) și a (1936) și a (1936)

● **Unul dintre cel**
mai aschi, la h. țară
și propădășii a, pre-
tănuț române con-
temporane ale țării
este **MIHAIL ȘTE-
RIADE**, care în anul
1879 a împlinit 75 de
ani (n. 1904, Focșani —
vezi articolul onizial
consecutiv de Mihail
Minculescu). În 1904
născut în 1904 din
12 IV 1879 pag 23. El
centrat în țară cum
lădă” al Facultății de
după ce s-a stabili-
lit în Belgia a fondat „Institutul de limbă și
literatură română Mihail Eminescu” din
Bruzelles a editat singur „Le Journal roumain
des poètes” a înființat Asociația mîndră a
prietenilor lui Mihail Eminescu la Bruzelles,

[illegible]

三、

[illegible]

211

[illegible]

In occasione di poco che c'era l'occasione per una
 piccola passeggiata. Andare a fare una
 passeggiata. Un'occasione per una
 passeggiata.

三、

[illegible]

Printed Text

● 1880. Un copil de
naștea la Molnegh. 1918

1. 1. The first
 2. 2. The second
 3. 3. The third
 4. 4. The fourth
 5. 5. The fifth
 6. 6. The sixth
 7. 7. The seventh
 8. 8. The eighth
 9. 9. The ninth
 10. 10. The tenth
 11. 11. The eleventh
 12. 12. The twelfth
 13. 13. The thirteenth
 14. 14. The fourteenth
 15. 15. The fifteenth
 16. 16. The sixteenth
 17. 17. The seventeenth
 18. 18. The eighteenth
 19. 19. The nineteenth
 20. 20. The twentieth
 21. 21. The twenty-first
 22. 22. The twenty-second
 23. 23. The twenty-third
 24. 24. The twenty-fourth
 25. 25. The twenty-fifth
 26. 26. The twenty-sixth
 27. 27. The twenty-seventh
 28. 28. The twenty-eighth
 29. 29. The twenty-ninth
 30. 30. The thirtieth
 31. 31. The thirty-first
 32. 32. The thirty-second
 33. 33. The thirty-third
 34. 34. The thirty-fourth
 35. 35. The thirty-fifth
 36. 36. The thirty-sixth
 37. 37. The thirty-seventh
 38. 38. The thirty-eighth
 39. 39. The thirty-ninth
 40. 40. The fortieth
 41. 41. The forty-first
 42. 42. The forty-second
 43. 43. The forty-third
 44. 44. The forty-fourth
 45. 45. The forty-fifth
 46. 46. The forty-sixth
 47. 47. The forty-seventh
 48. 48. The forty-eighth
 49. 49. The forty-ninth
 50. 50. The fiftieth
 51. 51. The fifty-first
 52. 52. The fifty-second
 53. 53. The fifty-third
 54. 54. The fifty-fourth
 55. 55. The fifty-fifth
 56. 56. The fifty-sixth
 57. 57. The fifty-seventh
 58. 58. The fifty-eighth
 59. 59. The fifty-ninth
 60. 60. The sixtieth
 61. 61. The sixty-first
 62. 62. The sixty-second
 63. 63. The sixty-third
 64. 64. The sixty-fourth
 65. 65. The sixty-fifth
 66. 66. The sixty-sixth
 67. 67. The sixty-seventh
 68. 68. The sixty-eighth
 69. 69. The sixty-ninth
 70. 70. The seventieth
 71. 71. The seventy-first
 72. 72. The seventy-second
 73. 73. The seventy-third
 74. 74. The seventy-fourth
 75. 75. The seventy-fifth
 76. 76. The seventy-sixth
 77. 77. The seventy-seventh
 78. 78. The seventy-eighth
 79. 79. The seventy-ninth
 80. 80. The eightieth
 81. 81. The eighty-first
 82. 82. The eighty-second
 83. 83. The eighty-third
 84. 84. The eighty-fourth
 85. 85. The eighty-fifth
 86. 86. The eighty-sixth
 87. 87. The eighty-seventh
 88. 88. The eighty-eighth
 89. 89. The eighty-ninth
 90. 90. The ninetieth
 91. 91. The ninety-first
 92. 92. The ninety-second
 93. 93. The ninety-third
 94. 94. The ninety-fourth
 95. 95. The ninety-fifth
 96. 96. The ninety-sixth
 97. 97. The ninety-seventh
 98. 98. The ninety-eighth
 99. 99. The ninety-ninth
 100. 100. The hundredth
 101. 101. The hundred-first
 102. 102. The hundred-second
 103. 103. The hundred-third
 104. 104. The hundred-fourth
 105. 105. The hundred-fifth
 106. 106. The hundred-sixth
 107. 107. The hundred-seventh
 108. 108. The hundred-eighth
 109. 109. The hundred-ninth
 110. 110. The hundredth
 111. 111. The hundred-first
 112. 112. The hundred-second
 113. 113. The hundred-third
 114. 114. The hundred-fourth
 115. 115. The hundred-fifth
 116. 116. The hundred-sixth
 117. 117. The hundred-seventh
 118. 118. The hundred-eighth
 119. 119. The hundred-ninth
 120. 120. The hundredth
 121. 121. The hundred-first
 122. 122. The hundred-second
 123. 123. The hundred-third
 124. 124. The hundred-fourth
 125. 125. The hundred-fifth
 126. 126. The hundred-sixth
 127. 127. The hundred-seventh
 128. 128. The hundred-eighth
 129. 129. The hundred-ninth
 130. 130. The hundredth
 131. 131. The hundred-first
 132. 132. The hundred-second
 133. 133. The hundred-third
 134. 134. The hundred-fourth
 135. 135. The hundred-fifth
 136. 136. The hundred-sixth
 137. 137. The hundred-seventh
 138. 138. The hundred-eighth
 139. 139. The hundred-ninth
 140. 140. The hundredth
 141. 141. The hundred-first
 142. 142. The hundred-second
 143. 143. The hundred-third
 144. 144. The hundred-fourth
 145. 145. The hundred-fifth
 146. 146. The hundred-sixth
 147. 147. The hundred-seventh
 148. 148. The hundred-eighth
 149. 149. The hundred-ninth
 150. 150. The hundredth
 151. 151. The hundred-first
 152. 152. The hundred-second
 153. 153. The hundred-third
 154. 154. The hundred-fourth
 155. 155. The hundred-fifth
 156. 156. The hundred-sixth
 157. 157. The hundred-seventh
 158. 158. The hundred-eighth
 159. 159. The hundred-ninth
 160. 160. The hundredth
 161. 161. The hundred-first
 162. 162. The hundred-second
 163. 163. The hundred-third
 164. 164. The hundred-fourth
 165. 165. The hundred-fifth
 166. 166. The hundred-sixth
 167. 167. The hundred-seventh
 168. 168. The hundred-eighth
 169. 169. The hundred-ninth
 170. 170. The hundredth
 171. 171. The hundred-first
 172. 172. The hundred-second
 173. 173. The hundred-third
 174. 174. The hundred-fourth
 175. 175. The hundred-fifth
 176. 176. The hundred-sixth
 177. 177. The hundred-seventh
 178. 178. The hundred-eighth
 179. 179. The hundred-ninth
 180. 180. The hundredth
 181. 181. The hundred-first
 182. 182. The hundred-second
 183. 183. The hundred-third
 184. 184. The hundred-fourth
 185. 185. The hundred-fifth
 186. 186. The hundred-sixth
 187. 187. The hundred-seventh
 188. 188. The hundred-eighth
 189. 189. The hundred-ninth
 190. 190. The hundredth
 191. 191. The hundred-first
 192.

TRISTAN NATHAN

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

[illegible]

Index

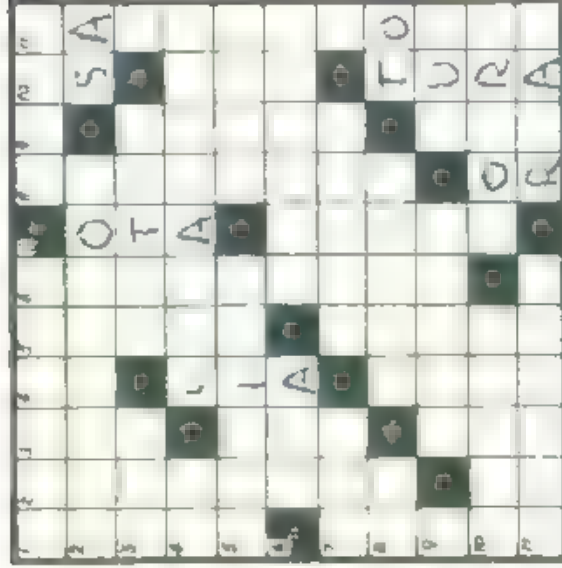
[illegible][illegible]

WILLI

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

[illegible][illegible]

VĂ DAU DE FURCĂ

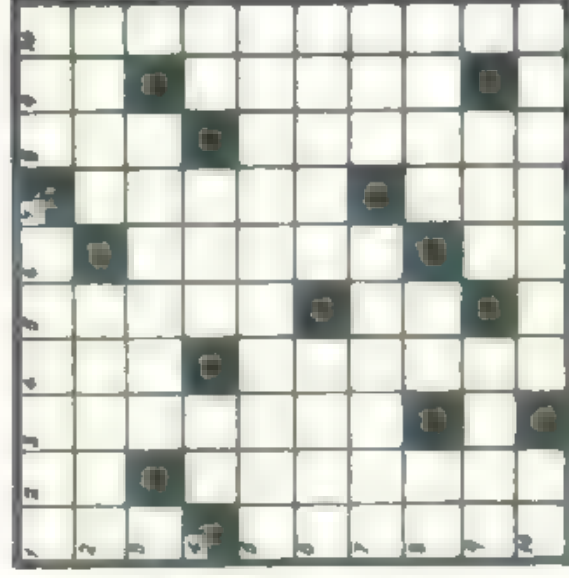
ORIZONTAL: 1) Haină de vară — Imbrăcat în piele neagră 2) Apa fierdă — Măsașe la centru 3) Cavint înainte — A prinde cu capul 4) Oraș la periferie 1 — Predispus, la somn 5) Atracție universală — Se auie la cap 6) Dată la distanță — Deschide o succesiune de valori 7) Încă și mai puțin 1 — Duce-se-nvîrîndu-se 8) În virful atîlpului 1 — Cărbune... pasteurizat — Tot, minus o treime 9) Puști... cu repetiție — Dă răspunsuri pe neglindite 10) N-are pie de suflet — Compromis de cindă 11) Presă pentru forme de mare capacitate — Media prietene producției de cule

VERTICAL: 1) Miroase bine — Bolerec pe capete 2) Primește corespondența după indicații precise — La căderea nopții 1 3) Realizează un pătrat de milioane — Leagă poezie — Ecranul „vedetelor” stă în „toare 4) Opri la nădări — Plăte la nădări — Seacă din fire 5) Uniformă lăcă — Despărțite cu forța 6) Lacrimogeni americani cu neamuri în Egipt 7) Dotat din plin 1 — Retra de construcții 8) Vestită prin alți . (sală de topor) 9) Epoca Eactară — Se oprește la mal 10) Vorba să fie — Un fel de zăhăr — Se face cu schimbul 11) Femei de gheață.

Andrei CIBURUNGA — București

REALIZĂRI (Robus ortografic): 2,0,2,2,2,10,2,4,0

PANADIN

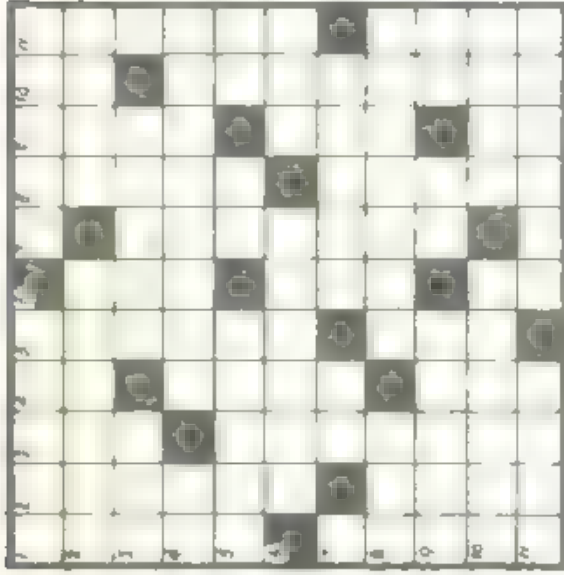
CONGRUENȚE

ORIZONTAL: 1) Perturbație atmosferică — Material intrat de două ori în port 2) Iși dă duhul într-o operă artistică — Tule, de pater 3) Să mai și 4) O mică atenție acordată uitării (abr) — Se încearcă în atmosfera generală — Eu și ea 5) Cavint de organe 6) A alege cu mîna (nu cu ochii) — Apreciază în diferite feluri 7) Rădicată la rang, de cînte — Participă în alegeți 8) Element de sudură — Lău care se repetă trezind un larg ecou — Lău are concepția ei de viață (pop) 9) Cu greu li găsești asemănare — Dă dovadă de gesturi eocvente în artă 10) Clitate (D... Latine) 1 — Intră în calculul probabilităților

VERTICAL: 1) Potrivit împrejurărilor — Pășește cu dreptul în muncă 2) Propretate particulară — Își dă sensuri noi 3) Coexistențe după unire 1 4) Servici, în vechime — Stă în față (pl) 5) Pune la cale mersul trenurilor — Unul din voi 6) Motiv de îngrijorare deasupra oricăror griji — Conștii ascunse 1 7) Scriitori comerciale la înaltime — Sucește capul 8) Tare — și mare (fem pl) 9) Ogăre, fără îndoielă — Acord b. atern. (fig) 10) Rezultată a mai multor însușiri

Constantin TUCULEASA
și George CHIRILĂ — București

de Valer PETRIC — Bala Mare

D-ALE TALIEI

ORIZONTAL : 1) „Intr-un ceas bun“ (V.

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10)

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10)

4) Prolog la „Năpasta“ (V. Katey) 5) „Casa

— „O zi de odihnă“ (V. Katey) 6) „Casa

rele lui Radames! — In cerc! 6) „Omul

7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16)

8) Fl. 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16)

10) A. 11) 12) 13) 14) 15) 16)

11) 12) 13) 14) 15) 16)

12) 13) 14) 15) 16)

13) 14) 15) 16)

14) 15) 16)

15) 16)

16)

17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26)

18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26)

19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26)

20) 21) 22) 23) 24) 25) 26)

21) 22) 23) 24) 25) 26)

22) 23) 24) 25) 26)

23) 24) 25) 26)

24) 25) 26)

25) 26)

26)

27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36)

28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36)

29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36)

30) 31) 32) 33) 34) 35) 36)

31) 32) 33) 34) 35) 36)

32) 33) 34) 35) 36)

33) 34) 35) 36)

34) 35) 36)

Nicolae PESCARU — Breaza, Frahova

ANTOLOGIE REBUSISTA

CASTANII STANII

Din grădina Stanii
Au ridicat spre cer Stanii,
Cu crengile spre nord,
Cu ploaia nădăruindu-se.

Din grădina Stanii
S-au înălțat cu flori de lapie
Și toți castanii sînt vreo șapte ..

Pe Stanca o cuprînde
O nostalgie ne-nțeleasă
Castanul ei, sub care
Nu l-a mai văzut pe Stan
De acum un an
E și el trist și necăjit,

Castanul e mai trist acum,
De astă, privește-n deal, pe drum
Să vindă Stan...

Și plînge Stanca, plînge-n van,
— N-o să mai vindă Stan,
Cu toate că e primăvară

O să treacă pe sub stele
— Tu o să faci ca Stan ?

— N-o să mai vindă Stan...
Și dorul ei-l alină
Un joc cu Stan și Bron !

Mircea IORDACHE - București

MINIERĂ (Criptografie 10,9,2,7)

F U R K M E R

Spiru CONSTANTINESCU — Focșani

imagina că acest tip glăscuț era un „Fed”? Și astfel Izzy a fost angajat.

În timpul cîteva luni 32.000 de bistrouri cînduștine fuseseră deschise. Ia New York care devenise un adevărat parădiu. Agentul fetele, agează la mase și vin și pînă la ore tirza erau un spectacol curent, și bistrolele niciodată nu li se prezenta netă de plină „Agentul făcea să ueză pînă la ore, apunea un re-dactor de la New York lile-ral.” Din cauza marelui băuturii ce li se acordau gratulii clientul obșnuit trebuia să plătească dubla față de cît ar fi trebuit să plătească în mod normal.

Un proprietar al unui „speakeasy” a calculat că din cheltuielile apuse de pînă la 1300 dolari, cei do-lari erau plătiți argințime-ter înădecrinate cu respectin-reu legi.

Izzy era inecorupibil. Prima sa masăne consta în a reuși să intre într-o casă din Brooklyn unde autor-tățile descoperiseră exis-tența unui „speakeasy”. Bărbați în stare de ebrie-tate vizibilă fuseseră vîrați, ieșind din clădire, dar nici unul din agenții trimiși la fața locului nu reușiseră să pătrundă aici. Izzy nu cu-nostea procedeele obligate ale poliștilor. El a creștut liniștit la poarta clădi-rii și a cerut de băut.

— Mă numesc Izzy. Eîn ateu și aș vrea să beau un pahar.

— Da? Și cine te-a tri-mis drăguță?

— Pătroul meu răs-punde Izzy. Sînt agent fe-cerul și am fost de carina angajat.

Omul care-l deschisese a izbucnit în rîs și l-a dat drămu, să intre. Într-o în-căpere proastă lumînată, vreo zece bărbuți beau la un bar. Portarul, clizînd, îl chemă pe patron și-i ceru de băut pentru „Fed”. Izzy fu servit cu un pahar de whisky pe care-l bău im-

ediat fără să-și dea seama că astfel înghițea „piesa de cuvingere”. Încercă să pună mîna pe sticlă, dar barmanul înțelegînd în sîr-bit situația, fugi pe ușa din spate. Înădărynetul Izzy își pregătu alund un „cortecior de piabe”. În buzunarul de la vestă el fixă o pînă pe care o legă cu oțitorul unei tobi de cauciuc de o față. Plată distulată în dublura. De fiecare dată cînd i se servea de băut lău o în-ghetură și imediat ce bu-riarul se întorcea, vîraa restul conținutului. În plîse în mai multe rînduri Izzy s-a folosit de adevărată sa identitate pentru a putea intra într-un „speakeasy” chiar și atunci cînd dese-vise alt de celora înclt n mîie și fixarea sa veau cunoscută de toți. Cu fo-bioză la el era Izzy, adesea în spatele barului.

Cu mîșna prînsă pe ve-versul veste se în-cm-pa-uraseră să intre într-o cli-șină strîngînd „Cine dă de băut aruți biet agent fedo-ral care mușcăste un pînă?” În general, toată lumea se repezea să l ver-vească. Oamenii, erau de-o vîna, că era vîna de-o glăscuță, dar Izzy nu nu-țea nimeni decît să făcă așez-tări și să lăchidă cîndu-mă.

Izzy Einstein avea în prieten vechi Mose Smith la fel de cor-pulent ca și el dar ceva mai înalt. Mose fu-sea vînzător de țigări și co-ducea, acum, o mică sa de box. Izzy reuși să l convingă să vină și el la „Brew” și să fîrmeze, cu o echipă. Deveniseră fa-terii presei new-yorkeze. Izzy deosebit de compa-tibil cu statisti, făcînd cu acestia unșori rînduri care le conveneau de minune pentru că își făceau, astfel, rost de material pentru ar-ticle.

Unele metode ale lui Izzy și Mose, deși făceau delin-dăryetilor, nu erau întot-deuna pe gustul superi-rior, lor care găseau că erau lipsite de demnitate. Una din cele mai bune idei, ac-

lui Izzy era de a se deghiza în funcție de locul unde făcea cercetările. Cînd vrea să intre într-o clădire, de frecvență de muzicieri, de ex-emplu, sosen cu o vîoașă sau un trombon. Dacă tre-buia să an-hetere la mare, sosen întîndu-sea cu o un-dă și un costum de baie. Pe străduțele din Bronx putea fi înclit în cămașă cu mîneș, scurte, cu o stic-lă de lapte în mîna imă-gi-ță. Înclit a capului de fa-țonile care are nevoie de un „stimulent”. Izzy și Mose păleau și vîzați în smok-ing vîstînd un elegant night club de pe Broadway, în compania unor blonde înclitate sau fotbaliste, cu mîngoa sub braț înso-țit de o duzină de agenți, și ei îmbrăcați la fel, cu năru, pe față și, pe picioare, înclînd într-un drăgăto-re din apropierea stadionului unde i se servise din gre-secă unei doamne un pa-har plin cu gin. În gin „mizerabil”, se plînsese ca Apărea uneori ca vînzător de păsări, alteleori în chip de cerșetor sau docher.

Anchele erau adesea lungi și grele dar merituau osteneala Dealitel, nume-nd-l putea descărța pe ne-obșatul Izzy. Ca angajat într-o stație pentru spălarea mașinier, el reuși să des-copere într-un garaj 10 bu-tușe și 250 cîld cu whisky venite din Bahamas, alia-dă, angajîndu-se împreu-nă cu Mose ca gîrpar, su-reuși să descopere, ascușă într-o clădire situată în a-propierea unui cimșir, o importantă dăru-lene clan-destină. Într-un garaj din Bronx au pus mîna pe 2.000 de litri cu whisky și 365 bu-teace de whisky și brandy în afîșit, în cursul unor rînduri spectaculoase au înclis restaurantele cele mai elegante de pe Broad-way.

Izzy nu eză să-și pună în pericol propria sănătate într-o ză ancheta cazui

unui apakaness unde o mulțime de agenți nu reușiră să pătrundă pentru că barmanul nu servea decât persoane cunoscute. Situația, într-o seară înghețată de iarnă, își făcuse în fața intrării clădirii respective imbrăcăminte doar într-o cămașă și, clămbănit din dăul Era momentul, pe care-l aștepta Moș pentru a-l putea introduce într-un apakaness. Privindu-l aproape pe brate, el intră strigând: Repede, un pafar pentru omul acesta! Este comunist înghețat!"

Barmanul, în sfârșit de
aspectul mizerabil, al lui
Izzy se regește apoi el co-
stică de whiskey în mână
Noo pune mâna pe sticlă și-
stă pe barmanul cu su-
cietă dăc

Meneste comportă el
riscu, mai grave pentru că
agenții trebuiau să înfrunte
gangsterii redutați! La în-
ceputul anului 1923 30 de
agenți făceau deja parte
în timpul serviciului

Și totuși ei trăgeau repede până repede chior după gâtul publicului. Potrivit unui pamflet al Asociației împotriva legii Volstead, în zece ani, peste o mie de cetățeni inocenți fusese răuțuși în timpul luptelor dintre forțele de ordine și traficanții de alcool. La rândul lor, autoritățile anunțau că în aceeași perioadă, din 280 agenți ai cîrții, un sfert din victime erau cîrțaci de agenți. Bazzy și Mac, deși în timpul carierei lor fuseseră de real multe ori în Detroit, Chicago și alte orase vestice pentru gangsteri lor, n-au întâlnit nici unul din marii maeștri ai crimei. Laze adăugă, că pînă în 1924, traficul cu alcool era încă la început. De aceea, afacerea a trecut în mâna gangsterilor. La Chicago, pe vremea cînd Al Capone încerca să și împună imperiul asupra orașului, erau 300 o răuțuși crimele an

el o aută de explozii criminale. Din cauza lui Al Capone și a marelui de la Saint Valentin, numele de Chicago rămâne legat de cel alerei prohibiției. Dar, New York, Detroit, Saint-Louis, Kansas City, Philadelphia și Portland, Oregon, au fost la fel de productive ca el a lui Capone.

...izza și Moe erau centrul violențelor, fiind să le lipsească curajul și să aibă aceste să și facă datoria chiar dacă viza lor era în pericol. Izz și Moe apăsau cămașa în fața lui Peter pentru a-l liniști, dar Moe apăsă cămașa în fața lui Peter revoltați, deși de două ori în timp are prieteni care așteaptă în aer un locaș, a doua oară fiind a tras asupra unui bărbat de whiskey. Cei doi erau renumiți pentru certurile și banii lor minere. Și totuși, într-o zi care ardeau în Rhode Island în compania unui alt teatru-agenț, Peter Reuger ei nu fost arestat de ajutorul deșert din Providence pentru „violarea legii”. Într-o zi, apăsău avocatul acuzator, lor a mai fi aruncat asupra unui inocent bărban așezat în timpului cu revoluțiile și folosind un limbaj vulgar și obscen”. Era evident, se spunea, „New York Times” că Izz și Moe erau victimele unui război, potaș înșiși, otrăvitori în Rhode Island de către elementele „comede” adică de evantolitalitate locală. Izz și Moe erau renumiți de către guvernator, înfrunghi Sefei. Peter și Izz din New York a venit de în data, în ajutorul, iar și cel doi agenți au fost eliberați pe cuvânt, Izz trebuia să verse o cauțiune de 10.000 de dolari.

În timp, ușa deschisă
afară New York ul, țy
se amuza totuși în timp
și trebuia unui câștig pe-
tru a găsi de băș la New
Orleans abia culcuț, și
ven țy și să putu în țy
și-l întrebă pe zăfer, po-
putea bea ceva Alci, dan-
nule, e, poferi, și țy

o strălucitoare viață de
de-a p-terea, și
cândă o strălucire
tefta în 11 minute în
Atlanta (februară 17 m
rune pentru o potențială
pune în fața lui de
conflict. La Chicago la
trebuia să se găsească
lăsa să mai fie odată
păstrează din Ace
timp și a căsătoriei
Sara Lewis la Baltimore
law a intrat pe val
mai multe în p-terea
bucătăriei și stăruie
laure. I. S. S. Timp
Timpul 15 m. pe la
ghetoul în secolul
trei. I. S. S. Timp
o dată pe săptămână
se afla în fața
lăsa să se găsească
lăsa să se găsească
lăsa să se găsească
dădu o adresă

[illegible]

34101514
AP 8 021M
P000

HIPNOZA

Scămine pentru muști, încă, un mister.
Când m-am întâlnit întâia oară cu un erudit
cristalin, în vârstă de douăzeci de ani, mare hipnoti-
zator și funcționar al marilor instituții și tur-
ban, a chemat pe mine către o sală spectacoluri,
făcându-mă să cred că mă așteptam la un spectacol
de magie. El mi-a spus că ceea ce avea să se întâm-
plea fusese cunoscut și în trecut și a dezbră-
țat în chiloți — totul cu o mână impetivă
la și o privire penetrantă deasupra capetelor
teatru. Era hipnotizat! După foarte mult
timp, am aflat de la cineva mare că totul
fusese o înșelăciune. Într-o zi de epă țară
pentru o anumită țară, înșelăciunea fusese
ce trebuia să facă înțelegerea noastră de
elevi erau destul de puale și suma tensi-
onă, așa că prietenul meu și-a făcut cu mul-
tă conștiință toată. Cartile din care
am învățat să știu atunci că
hipnoza nu m-au lăsat aproape cu ni-
mă.

Mulți foarte mulți își prezintă
înțelepciunea hipnotică în această
manieră, de la o consideră ca pe cea
supranaturală, paranoic și înșelăciune
unde să o opere în vîndul cunoștințelor și
înțelepciunii noastre din din amari și
bună și o psihic și pot să se pot
presta, redin ea doar și o dorință și
da. Poate că aceasta să contribuie în mare
parte și să se utilizeze de hipnoza în
cantați din înțelepciune, de forță pe care
le dădea hipnotizul și înțelegerea
când să a putut să crească și să măstre
faptelor, înțelepciunea de mister. Astfel
chiar dacă nu putem înțelegerea mult
și a este înțelepciunea noastră să l
înțelepciunea și lămurim.

Întreaga psihică este teribil de puternică
și la înțelegerea unei altă mare mag-
netism. Paradoxul la începutul secolului
XVI căuta explicația fenomenelor mag-
netice" admițând abstracții de aerul pur
psichic și înțelepciunea. Supranatural
psichic și înțelepciunea totă de a este se-
nomen și nu este obținut nimic" iar în
trădărea hipnotic în domeniul științ
ar mult mai să a fost abia la sfârșitul se-
colului și după cu înțelegerea în acea și
înțelegerea psihicului și înțelepciunea
faptă o înțelegere abstracții de aerul pur
Mesmer, cel care operează cu metal "mag-
netic" și psihic, este înțelepciunea
animală — un fluid magnetic ce se poate
transmite de la un subiect la altul. Acest
fluid este înțelepciunea înțelepciunea
fluid magnetizator poate o psihică din md-

case, vînd și muzica juca un rol impor-
tant (Mesmer a fost un prieten al lui Mo-
zart). Nu trebuie să uităm că toate des-
crierile se petrecu în secolul XVIII și
cu toate acestea, al superstitiozilor, vrăjilor și
al altor multe practici esoterice înțeleg
re atunci se ardeau în vîndătoarele lui
mo a fost arde în 1787, Mesmer propune
o teorie pe care o credem științifică, rati-
onalistă, cea a existenței unui fluid la fel de
real și material, ca de ex. aerul, care
un studiu foarte conștient care consen-
țență și aerul de fenomene hipnotice și con-
știent chiar unele elemente curative care a
cristalizat —, condamnă magnetismul animal
„magnetismul fără magnetism produce con-
vulsii. Magnetismul fără magnetism nu
produce nimic". Și așa academicienii sîd
să crească, un secol în rețea factorul psihic)
și în rețea interpersonală raportul lor
conștient de fapt primul document de
psichologie experimentală. Raportul era
semnat, printre alții, de Hall, Franklin,
Lavoisier și așa a început supă care apu-
nea de o parte tabăra partizanilor explica-
ției fiziologice și pe de altă a explicației
psichologice. În 1843 apare pentru prima
data denumirea de „hipnotism" la Brad,
care înșelă o teorie neurofiziologică a se-
nomenului, care după el este indus de că-
tre fluarea musculară (mai tîrziu a admis su-
gestia verbală). De aici în țările se pre-
pă și totuși sugestiei apare pe prim plan
trebuia să crească pentru a obține hipnoza în-
țelepciunea o „apă magnetizată". La instiga-
ția lui Bernheim (1877) a început același
lucru cu o apă pseudomagnetizată.
ada. — apă choard dar deoparte care sub-
iectul credea că e magnetizată. Și a obținut
același rezultat ca și cu apa magnetiza-
ta. Iată aici primul efect plăcătoz al de-
cunoașterii științifice de către cei ce studiază
efectul medicamentelor.

Sfîrșitul secolului 19 era o epocă a idol-
ilor psihice. Medicina cerea semne cli-
nice precise. Era vremea medicinei ur-
choutane, atomice, cînd pentru medic psi-
hiologia nu oferea repere sigure. Aceasta
explică opoziția față de teorii psiholo-
gice, refuzînd existența sugestiei și experi-
mentînd „metacoscopul", „metatoterapia".
Acțiunea medicamentelor la distanță" etc.
Nevoia de a găsi un teren solid care să ex-
plique fenomenele, a făcut avanșii de atunci
să afirme că agenții fizici determinînd hip-
noza lumina, temperatura, vibrațiile, at-
mosfera, electricitatea, magnetismul — pot a-

public. În ceea ce privește posibilitatea de a hipnotiza, aici se pun două probleme: cea a tehnicii și cea a personalității hipnotizatorului. Tehnica se poate învăța de aproape oricine se pare însă că personalitatea hipnotizatorului este foarte importantă. Simbul de putere de față pe care îl are hipnotizatorul față de cel hipnotizat are un rol destul de mare urmând însă undăind inducerea hipnozei, determinând încrederea și supunerea la hipnotizat. Astăzi hipnoterapia este rezervată medicilor adevăți în vedere că orice terapie se poate face numai de către un medic. Deci, astăzi hipnoza a devenit o metodă terapeutică în caz de afecțiuni se va îmbunătăți? Deschis de afecțiuni s-a dovedit hipnoza în combaterea durerilor. Chiar operații mari mai ales atunci când anestezicele sunt contraindicate, se pot efectua cu ajutorul hipnozei. Mai ales se folosește hipnoza pentru pregătirea bolnavilor în vederea operației (întrebuțare a curăscut hipnoza și tehnicile derivate din ea în realizarea așa-numitei nașteri fără dureri. În ultima vreme mai ales în S.U.A. stomatologii au învățat să facă hipnoză și afirmă că bolnavii hipnotizați suferă foarte ușor durerile intervențiilor pe dinți. Se știe că există o mulțime de afecțiuni cu aspect organic și care datorate unor factori de natură neuro-psihică. Pulpităle, unele tahicardii, aritmii cardiace, astmul bronșic, hipertensiunea arterială în primele faze, unele tulburări digestive, boala de piele și multe altele pot fi tratate cu succes prin hipnoză. Dacă la început hipnoza era întrebărilor și a dorințelor, astăzi ea a intrat în arsenalul terapiei aproape al tuturor specialităților medicale.

Probabil că cei ce au cunoscut cele de mai sus vor rădina la fel de nelămuriti ca și înainte în legătură cu hipnoza. Deși, ca și mulți alți dorit să afle cum se face hipnoza, eventual să încerce singuri. Astăzi sunt foarte mulți interesați în care al lor de prieten. Ceea ce am dorit însă a fost să stabilim locul pe care îl ocupă astăzi hipnoza în domeniul științelor medicale și mai ales să dezbatem hipnoza de medicul, care o însoțește. Hipnoza este o realitate fapt că am înțeles prea puțin despre mecanismele care o guvernează nu trebuie să ne mire. Știința medicală știe încă destul de puțin lucruri exacte și îndemnat atunci când este vorba de psihicul uman, lucrurile sunt destul de nelămurite. De la magismul încreștă de Mesmer și până la tehnicile de azi ale hipnozei este un drum lung, drumul plin de meandre care a jalonat istoria medicinei. Amata de cercetători care își consacra timpul studiului hipnozei desigur că în cadrul ei obține un lucru alt de mult așteptat și dorit. Și atunci hipnoza va reprezenta pentru cei ce astăzi o priveau cu leac și pentru nu mai puțin de it banala pastă de antinevroze sau de somnifer.

DR. SERGIU DIACIOV ■

MIORIȚA ÎN ESPERANTO

Am văzut că în limbă română există multe institute de cercetare lingvistică, dar nici unul nu s-a ocupat încă de cercetarea limbii esperanto. Este o lacună care trebuie umplută. Este o sarcină care trebuie îndeplinită. Este o sarcină care trebuie îndeplinită.

Esperanto a fost creată în 1887 de către medicul polonez Zamenhof cu scopul de a servi drept limbă internațională. „Este și aceasta una din căile înțelegerii între oameni”, afirmă profesorul universitar doctor Ignat Bocfort, de la Universitatea Timișoara arhivă colectivului esperanto-interlingvistică al Academiei de Științe Sociale și Politice, format în 1977.

În cele ce urmează nu vom rețua detalierea argumentelor pro și contra esperanto ci vom menționa câteva date mai recente, probabil necunoscute de majoritatea cititorilor noștri, și care îl atestă frapant virtutile ca mijloc de apropiere între oameni. Avem în vedere introducerea ei în programa de învățământ a unor facultăți, traduceri relativ numeroase ale unor faimoase opere literare românești incluse în limbi de mare circulație via esperanto, apropiata apariție și în noi a unor manuale și dicționare. Toate acestea dovedesc că se întâmplă ceva pe frontul esperanto. Ce anume?

Ne am adresat pentru lămuriri profesorului Aurel Bolea, șef adjunct al colectivului esperanto-interlingvistică, care trăgă după cum urmează trecutul miorărilor esperantiste din România cu prezentul și viitorul ei.

O TRADIȚIE MAI LUNGĂ DECÂT SE CREDE: DE LA „MIC VOX ABULAR” LA AUGHEZI ȘI MOISIL

Învățarea esperantistă are în țara noastră o tradiție mai lungă decît se crede: amintă de idealurile nobile ale

părinților și prietenilor dintre popoare. În 1889, la numai doi ani de la apariția limbii, a apărut un „Mic vocabular pentru românii”, alcătuit de Marta Prolo. Primele cursuri (Galati Bucuresti) și manuale (S. Kuviel, G. Rubin) își fac apariția la începutul secolului nostru. Din aceeași perioadă datează și primele periodice și organizații esperantiste. Cel dintîi congres național se ține la București în 1909. În aceeași perioadă apar și primele traduceri din literatura română, activitate care, alături de alte forme de manifestare (cursuri, congrese, publicații), avea să continue, cu întreruperi datorate în special celor două războaie mondiale, pînă în zilele noastre.

— Nu este cazul să intrăm în amănunte. Menționăm câteva din realizările mai recente care marchează, am putea spune, o nouă etapă în mișcarea esperantistă din țara noastră.

— Colectivul esperanto-interlingvistic al Academiei de Științe Sociale și Politice, condus de profesorul universitar doctor Ignat Bocfort, funcționează la Timișoara, în cadrul Centrului de Științe Sociale al Universității, bulevardul Vasile Părvan nr. 4. Prin înființarea acestui colectiv, se recunoaște nu numai importanța fenomenului esperanto ci se creează și cadrul pentru desfășurarea unei activități pe baze cu adevărat științifice. Pe aceeași linie se înscrie și cea de a doua realizare și anume introducerea limbii esperanto ca discipline facultativă la facultățile cu profil filologic din cadrul universităților din București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași și Timișoara, dar cu posibi-

MIHAIL SADOVEANU

NOBELA PEKO

Am petrecut de la sutru

IN LITERATURA

litatea de frecventare a cursurilor și de către studenții de la alte facultăți sau în alături de învățămînt superior. Pe baza acestei prevederi, încă din 1979 s-au organizat cursuri la universitățile din Timișoara (profesorul Ignat Bărbulescu) și București (asistent Constantin Dănilă). De asemenea funcționează cursuri și la unele instituții de învățămînt superior, de exemplu la Academia de Studii Economice din București (inaugurată la 17 aprilie 1978).

— Cum conduci de dumneavoastră Cum privești studenții această posibilitate de a învăța esperanto?

— O studiază cu interes, iar unii — așa putea spune — chiar cu pasiune, precum pînă lor depășind uneori cadrul strict al cursului. Dealtfel la Timișoara, studenții activează în cadrul a două cercuri științifice, „esperantologio” și „esperanto în știință — Grigore Moisil”.

— De ce Grigore Moisil?

— Am în fața mea afișul comitetului pentru esperanto București prin care se anunță, la reünirea culturală esperantistă din 15 decembrie 1957, „un cuvînt introductiv de academicianul Grigore Moisil”. N-a fost după alte imi amintesc, o simplă cavintare ocazională ci o pleo-doare caldă și competentă pentru esperanto.

Si profesorul Bois ne indică, în conținut, și alte personalități culturale

românești, care au susținut limba esperanto. Doar două exemple din numeroasele posibile.

● Tudor Arghezi, într-o fatidică publicată în 1946 și reprodusă în volumul „Lume veche lime nouă” (1958) sub titlul „Esperanto” îl exoră pe dictatorul Zărnichof căre prezidase un vast congres la Geneva „J. Voi și acum — scrie Arghezi — nu ești si parol pe baze de o mînsă asociată venită din tîmpu colu rite lumii. După ce constată că o odată nu a fost mai mare nevoie la viața prezintă universulă de o limbă, care ar fi cu lesne de asimilat, fîntă pe toate mințar, vîstăle și naționalitățar, pe al subliniază necesitatea de a se rețina în tativă esperanto instrument uli în no amul de limbă de pe glub”. „N am an document la îndemînă — scrie mai departe Arghezi — apt să mi afișă arăde cele grăam deosebite fac din plămă ne astăzi un infern în care nu ne putem înțelege unii cu alții”. Concluzia esperanto.

● Al doilea exemplu Mihai Dragomir, esperantist activ al cărui nume poate fi găsit în publicările esperanto în primul an de apariție din pînze textul conținea pe care urma să treacă la text în 1958 cu titlul „Cum am devenit esperantist”. A fost pierdut cel mai înscă, pînă ne găsim suficient.

Dați să prezinti la studenți F. boală noastră activitate științifică pe care cu lucrări redactate în esperanto la simpoziar și sesiuni științifice organizate cu înțînă în țară și în străinătate. Astfel în grup de zone țării (bucuri studenți și un elev) nu lăst prezintă a cel de al 7-lea sesiune de esperanto și alina activităț arădeată a Varșova pe către înțînă studențiar pe țările.

SADOVEANU TRADUS IN OLANDEZA VIA ESPERANTO

— Probabil că asemenea participări au

de și la alt mare esperantist.

— Desigur. Am menționat că el a participat la sesiuni științifice în cadrul Societății Internațională de studii și esperantologie (1975) și în sesiuni științifice în cadrul A. prete științifice și esperanto (Ateneu-ep. RDC, 1978) precum și prețerea pe care am făcut-o la Universitatea de vară în esperanto, de al 6-lea. În vară la Krynitz pe care a Vară 1978.

— Această limbă poate deci face față necesităților de comunicare științifică. Cum stău mai multe cu o limbă științifică în text literar?

— Întrebarea face pluzie, se pare, la o frecvență joasă, înțînă a pe-

bine, ci chiar foarte bine. Semnificativ apare, în această privință, faptul că în 1976 primele două premii individuale de limbă au fost câștigate de păpușari români, pentru că un an mai târziu toate cele trei premii să fie atribuite păpușarilor noștri! De notat, de asemenea, că premiul special de limbă instituit în memoria esperantistului român Iosif Petru a fost, la prima decernare (1978) atribuit unei formații românești (Baza Mare) la cadrul primel părți a fest. valului păpușesc organizat la Tromsø (Norvegia). S-a repetat, într-un anumit fel, performanța de la prima ediție (1888), când premiul I, inaugural, al fest. valului a fost atribuit Teatrului de păpuși din Cluj Napoca. Avea să fie urmat, la următoarele ediții, de alte numeroase premii și aprecieri elocinase pentru păpușarii noștri publicat — inclusiv grupuri de copii din diferite țări — a putut să facă în acest fel că să petreacă câteva momente cu personalități din basme sau din realități zărilor noastre și să urmărească, în esperanto, o povestire de Creangă!

De amintit și un alt fapt, petrecut pentru prima dată la noi aparția în limba esperanto a unui număr dintre, publicație cu profil neesperantist. Fete voința de un număr jubiliar al ediției în limbă străină a revistei „România potorească”, intitulat „Feroi en Rumanio” (Vacanțe în România) Scosă în condiții grafice excelente, cu un conținut variat și interesant, revista, distribuită participanților la con-

gresul de la Viena s-a bucurat de o primă foarte călduroasă din partea tinerilor scriitori prezente de reședință Astfel, R. Moerhaeck din Rotterdam își mărturisește interesul provocat de artiștii, (un esperantist) prietenii noștri, medicamentele terapeutice și activitatea unui descrizător de diurnul că Ana Asan Vasile Boici Tina Covallu, Ștefan Ionescu Călinescu, Ioan Furca.

PATRI MII DE CONGRESISTI

Iată și alte noutăți esperantiste

● Esperanto a fost reintrodusă în noile limbi pentru care se obțin rezultate de traducător. Se pot face la ofițerilor de traducător esperantiste publicate în L. E. s-a scris între ele se află și scrierile Meado (organ al Federației Mondiale a Omnilingvilor de Știință Crea ce înseamnă că știința nu ocolește esperanto).

● În fiecare an, Asociația universală de esperanto Universala Esperanto Asocio, organizează congrese cu un program complex cultural științific etc., care se bucură de o participare masivă. Astfel în Viena numărul congresistilor a fost de 4400. Ele se caracterizau prin: un fapt cu totul deosebit: nu începă interpuși în discuția de traducere simultană se află total multitudine care apare uneori în relație directă, petrecute dintre participanții la congresele internaționale.

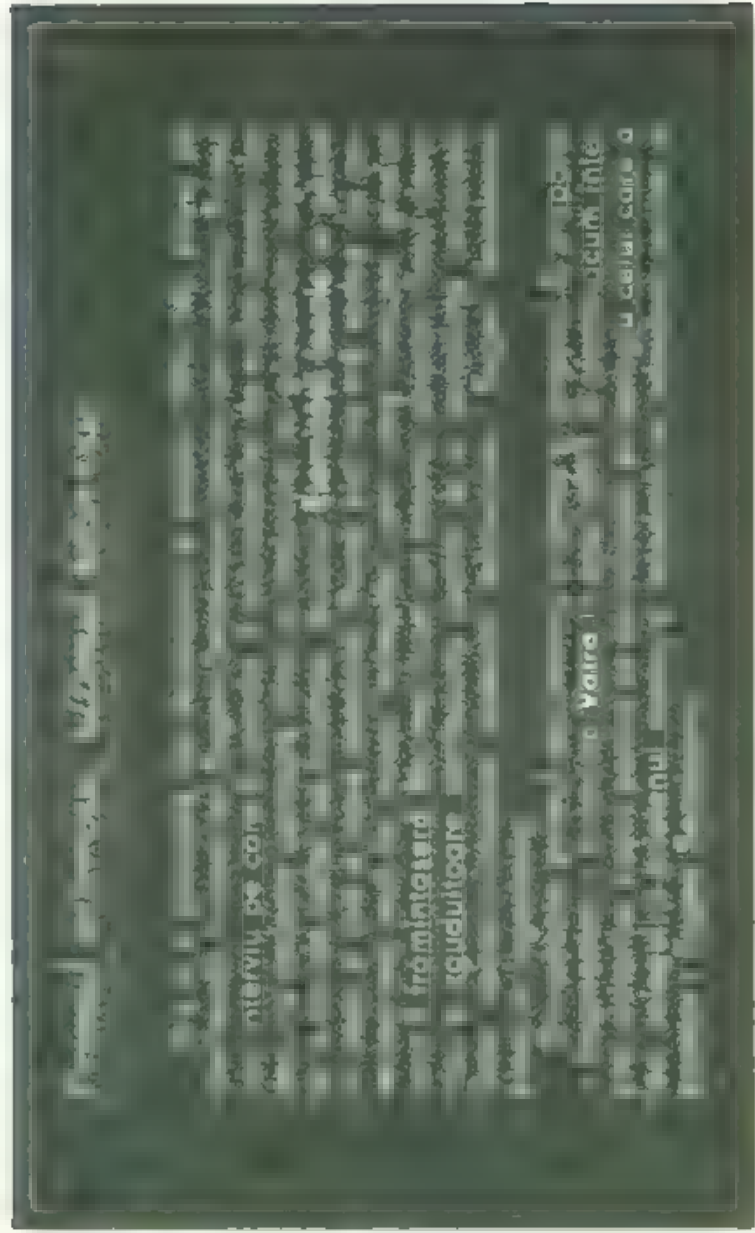
● Funcționează cercul sau cursul de esperanto a București Baza Mare Bazașev. Căj Napoca (Constanta) Tîrnova etc. Se planifică organizarea unui curs prin corespondență.

— Din materialele dicționare, tovarășe profesor B. n.

— În momentul de față se lucrează la întocmirea unui manual (lingv. Bector) și a două dicționare (esperanto-român și român-esperanto) de către un colectiv de cadre didactice din Timisoara cu antrenarea și a studenților de la cursurile de esperanto în curs minimă (Aurel Bota) a avut la Academia de Științe Esperanto din București un căpet de seminar se află în curs de apariție la Timisoara.

Creste deci interesul pentru esperanto pentru că prin aceea că, după cum este atestată datele citate mai sus, și această limbă își aduce o contribuție, pe care poate mai puțin obșnuită, la apropierea dintre oameni, la o mai bună cunoaștere și evaluare a valorilor culturale.

LIONEL NIȚESCU ■

Eugen Seceleanu: Îmi pare că tot ce voi scrie va fi sub semnul eternității locale

— E

— Chiar dacă îmi ești pe-
de acție la revista FLACĂ-
RA, te rog să mă lași să mi
termen frizele. Bineînțeles,
atunci când apuc să le in-
scrip.

— Păi m.

— Eugen Seceleanu, ce a
fost în viața ta înainte de
revista la care lucram azi?

— Până a intra la facul-
tate am lucrat ca colaborator
la Căminul din 1937, unde
eram membru mare. După
Gălbă, din 1938, când că-
pitanul m-a spus că nu
eșuase să se facă o că-
druță. Așa am intrat în
facultate, unde de acia
am fost în mare. Tot acolo
am lucrat ca asistent în
matematică și în fizică. În
matematică am lucrat în
matematică și în fizică.

— Păi m. Am scris
până la anul 1937, când
am intrat în facultate. În
matematică am lucrat în
matematică și în fizică. În
matematică am lucrat în
matematică și în fizică.

— Altele?

— În anul 1937, când
am intrat în facultate, am
lucrat în matematică și în
fizică. În matematică am
lucrat în matematică și în
fizică. În fizică am lucrat
în fizică și în matematică.
În matematică am lucrat
în matematică și în fizică.
În fizică am lucrat în
fizică și în matematică.

— Păi m. Am scris
până la anul 1937, când
am intrat în facultate.

— Numai adă postu să-
scriu despre tine cel din
revista FLACĂRA?

— Ce să-ți mai spun?
Să doar că am fost pe de
plin în facultate. Am fost
asistent, nu preparator.

— Reștin.

— Bine faci. Deci, să ră-
mân asistent la catedra de
matematică și fizică, după
aceea, în termen de 10 mi-
nute, am fost solicitat să
rămân la Institutul de Știin-
țe. Pentru că nu-mi plă-
cea să merg prin bibliotecă,
am acceptat o altă propu-
nere. Același an, la 1937, am
intrat în Școala M. A. I. în
matematică și fizică. În
matematică am lucrat în
matematică și în fizică.

— **Fata!**, îți pun întrebarea : de ce ?

— Voiam să respect toate regulamentele dar nu puteam. Vreau să spun că, de atunci, în semn de regret pentru postal păcănit, dătează insomniale mele liberatune pătrînz obiectul ca fix la 3,30 noaptea să mă trezesc transpirat și singur

— **Apoi ?**

— **Apoi**, după trei luni de andrie severă, timp în care mi-am propus să trăiesc doar cu șapte lei pe zi, am reușit să devin educat și să scum de gîrdo-muși nr. 1

— **Unde lărași n-ai stat.**

— Am reușit prin concurs la revista **Faza contra Incendivilor**, unde am scris prin a serie articole de fond apreiate. De acolo m-am dat demisia pentru că mi s-a cerut să studiez toate pîrși voluntari cu a căror atitudine nu eram de acord

— **De ce ? Nu stingeau regulamentar focul ?**

— El atingeau prea încet incendul

— **Ce făcea de fapt la revista aceea ?**

— De regulă, scriam articole pe tema **Prevenirea incendiilor** care pe primul plan. Tot acolo m-am scutit nerăbdător acuzat de a mînșura pietenească din prima mea carte **Eternitate locală**. Cînd am plecat, am fost regretat mult timp. Și pot spune că și eu am regretat pe foștii mei colegi

— **Din nou te afiai în fața tuturor posibilităților. Ce-ai făcut ?**

— N-am lucrat trei luni, pînă cînd, într-o zi, zi în care n-aveam pe loc am cîștigat în **ziarul Informația** un concurs că studioul **Sahia** anulează prin concurs un redactor principal. Deși

eram nepărat în acea zi, m-am dus la **Flacăra** și am scris o scrisoare. Prima problemă pe care o cerea era să pună zece teme pentru un vot în jurul lui am primit 460 de teme

— **Mai dezamăgit. N-ai propus elis o temă pentru fiecare zi a anului.**

— **Mai slint și sărbători** După proba asta, m-am dus să scriu patru înși. La proba orală, vîmse la farmacia din Vîșeu (directoria) **Moldovan** și alții mi-a spus că am o inteligență ieșită din comun și m-a întrebat dacă accept să mă angajez

— **Al acceptat ?**

— Am acceptat

— **Mal...**

— **Mai scurt !**

— **Vrei să-mi spui**

— **Și mai scurt !**

— **„Ceva despre drumul tău pînă la revista FIA CĂRA ?**

— **Văzusem în tranziție** că în jurul lui **Flacăra** erau o mulțime de oameni. M-am închipuit tot timpul că va fi o revistă în care cele 350 de propuneri de la studioul **Sahia** vor putea fi și scrise. Una dintre ele era aceea privitoare la **James din Vîșea** dintr-un **James** în 1972 pe **Adrian Paunescu** să scrie ceva în jurul lui. În momentul de actualitate căva s-a îndat că el va defini exact cea mai bună calitate a pînă aceea de a face pline. Într-adevăr **Adrian Paunescu** a scris excelente comentarii. **Mal** înțriu, i-am dat un exemplar din prima mea carte cu o dedicație

— **Ce înseamnă pentru tine revista la care lu-
răm ?**

— **Locul unde eu, Eugen Secreanu, fiul cel mai mic, m-am născut, am reușit să mă dezvolt, tot ceea ce înseamnă șansa și fericirea unor oameni care au crescut, oameni de provincie, care așteptau,**

„Trageți în naufragiați!”

13 mare 1944. Pe mare.

Între FreeTown și insula Ascension, un mare submarin german, U 85a, comandat de locotenentul de vas Heinz Eck se îndreaptă către sud. Echipajul este estenuat, doborât de căldura care domoiește în interiorul submarinului — aproape 40 de grade. Conform orărilor primite, submarinul U 85? a navigat în gările mele cu viteze mici, fără nădăjdea de a ajunge la suprafață.

Avioanele aliate care săvârșesc zborul de noapte, unde dv. veți putea să-l găsiți în numeroase, au mijloace de detectare perfecționate. Sub machina dv. deși poate purta o greutate de 30.000 de tone, se poate mișca foarte ușor, se poate scufunda foarte lent, deși va fi foarte vulnerabil — în cazul cînd va fi atacat de cîrmaci de submarini, așa cum a fost cazul lui Dönitz, tînărul Eck, înainte de imbarcare, la Kiel.

În U 85a Schnee nu s-a zis că, în timpul imersiei, dispare și din punctul de vedere al tuturor de aceeași tip, IX D 2 — 1.800 de tone, comandate de excelenți ofițeri, victime ale aviației, odată cînd vinătorii au fost în stare să-l găsească. În 1943, aceste submarine U 85a, se transformaseră în vînători Eck privesc deseori

cerul. Nimic nu se zărește.

— O diră de fum la sud și strigă deodată cineva.

Eck își facează binodul său „Zeiss” asupra punctului respicient. Este, fără îndoială, o urmă de fum, un fum negru. Prost cărbune arde vaporul dăru. Se îndreaptă către nord-nord-vest. Căle două vase se apropie unul de celălalt. O rabia de vapor ce nu poate depăși, desigur, 4.000 de tone. Un caz. Vaporul navighează cu lent Eck decide ca atacul să fie lansat la căderea nopții.

Ora 19,30. Eck lansează două torpile magnetice asupra vaporului care explodează. Prin fum se pot vedea resturile vasului. „Era un spectacol impresionant”, va spune mai târziu comandantul de pe U 852.

Ora 19,40. Noaptea este foarte întunecată. Submarinul circulă prin epave: scînduri, butoaie. De pe punte, reflectată la suprafața apei, vine o lumină, se aud voci și semnale din flota. Unii au scăpat totuși și sînt pe plute.

La ordinul comandantului, submarinul se apropie. Par a fi două sau trei plute cu oameni în ele. Eck nu știe englezește. Îi cheamă pe inginerul-mecanic Hans Richard Lenz, care în timpul următor și al torpilărilor rămăsese la postul său, în interiorul submarinului. Primind ordin, unul dintre naufragiați, un grec, se urcă pe puntea submarinului.

— Numele vaporului dv. tonajul? îl întreabă Lenz.

— „Peleus”, 4.695 de tone, de construcție grecească, navighează în serviciul englezilor. Venim din Australia și ne îndreptăm spre Anglia.

— Unde se află comandantul dv., pe o plută?

— Nu știu.

Omul s-a întors pe plută. Lenz raportează comandantului său. Interogatorul, apoi coboară în submarin pentru a scrie raportul.

Pe punte, Eck reflectează. Se gîndește la acești naufragiați: plutele lor vor fi salvate în timpul zilei de un avion aliat. Odată salvat și interogați, el va comunica ora torpilărilor. Eck apreciază că distanța pe care ar putea o parcurge la suprafață, timp de 16 sau 18 ore, nu era suficientă pentru a fi în afara oricărui pericol.

— Aduceți o mitralieră MG-15, lupă, grenade, vinăți către plute. Dr. Weissenhning, veți trage asupra acestor plute și asupra acestor oameni. Trebuie să dispară orice urmă a torpilărilor. Weissenhning era Marine-Oberarzt (medic chirurg șef al Marinei).

Deși aparține serviciului sănătății, cu toate convențiile de la Geneva, care îi interziceau orice act de război, Weissenhning s-a instalat la

electrice îl vor crede mort răzîndu-l spatele, și iată că submarinul plecase. La primele semne ale zilei Liolos a putut vedea un corp inert lângă el. L-a recunoscut: era un material gros de pe acest „Peleus” internațional (bucurestean, grec, chinez și chiar un rus). Melotelul Konstantinos era mort. Împrejur pluteau scînduri butoaie, Liolos credea că este singurul supravieșuitor cînd dezlăsa vîrzu un om cramponindu-se de o bîmă. Era cel de-al treilea ofițer de pe „Peleus”, un alt grec, Agis Kelafas. Kelafas abandonă bîna și înțăcăcă tre pluta pe care o ajunse cu greu în căuta dureri să se lățime, Liolos îl ajută pe obșir să se urce pe pluta. Acesta era grav rănit. Bratul stîng avea o rană lungă, tăcută în glonț de mitralieră. Cei doi au hotărît să arunce în mare cadavrul lui Konstantinos.

— Nu, privește. Liolos, toți acești rechini care îl vor slîji, nu, nu veau să vîd așa ceva spuse Kelafas.

Au hotărît să aștepte cîd darea nopții. Apoi au lăsat inventarul ucrucit de pe pluta. Au găsit brusc apă potabilă — destul pentru cîteva zile dacă procedau rațional — au găsit de asemenea și niște medii ca merla.

Au trecut patru zile. Liolos și Kelafas credeau că numai ei scăpaseră de pe „Peleus” cînd, în cea de-a treia zi, s-a pîrît că sînt pierși o pruta în toate direcțiile, iar ei nu aveau nîmă pinze nici vîle. De mai mult de zece zile au apropiat cele două ambarcațiuni, apoi acestea s-au îndepărtat una de alta.

Rana lui Kelafas se infecta. În sfîșit, în a optia zi de la naufragiu, cele două plute puteau comunica, apoi au reușit să se alăture. Pe această a doua plută erau britanicul Rocco Sord și matelotul grec Argiros. Au trecut pe pluta lui Kelafas care suferea groaznic. Nu mai era apă de băut, iar medicii nămele se împuțeau. După douăzeci și cîte zile de la dispariția „Peleus” el de a trimis ofițer a mort

de gangrenă. Cei trei supravieșuitori, au aruncat corpul în mare. Montaseră o pînză, iar o via sîrvesea drept cârmă. S-au îndreptat către coasta africană, mergînd aproape la întîmpinare la 20 aprilie după 38 de zile de naufragiu lui „Peleus” a apărut un vas la orizont. Pareau că se îndreptau către pluta. Cineva de pe cârmă și rîse pe naufragiați. După alte șapte zile, vaporul portughez Alexandru Silva intra în marea port Lobito unde erau naufragii. Au fost deosebiți. Luaseră cu ei și pluta auză rîlățile portugheze au constat în ce stare se află, urmele gîntelor de mitralieră. A fost întocmit un raport, cei trei supravieșuitori au depus mărturie scrisă asupra împrejurărilor atît de prin care trecuseră după torpilarea lui „Peleus”. Erau treizeci și două de victime printre care căpitanul grec Minas Mavris.

Între timp submarinul U 852 și continuase drumul. La 3 mai el ajunse cîrmă la semnalul or. Brusc apără, vîrînd de pe pîmînt, un avion englez. Era un quad motor „Squadron 621” care lăsa să cadă bombe. Atlas, submarinul U 852 se îndreptă către pîmîntul din apropiere scîndîndu-se. Cîrmăntul cîrmă se echipajul au fost luați prizonieri. Englezii au dat rîta de bord a submarinului. La sfîșitul războiului au lăcut cu ușurință apropierea între mîturile supravieșuitorilor de pe vasul „Peleus”.

Mar. 17 octombrie 1945 se deschidea la Hamburg un greu și grav proces. În fața unei curți marțiale engleze erau aduși locotenentul Heinz Eck, ofițerul August Holtmann, medicul Walter Weisspfenning, inginerul șef Hans Richard Lenz, matelotul Schwender. Dacă nu ar fi fost avertizați primii doi erau ar fi parat mai degrabă niște studenți, niște „leșii de băgare” din alte experimente. S-au recunoscut crimele: Eck și-a argumentat ordinul prin teo-

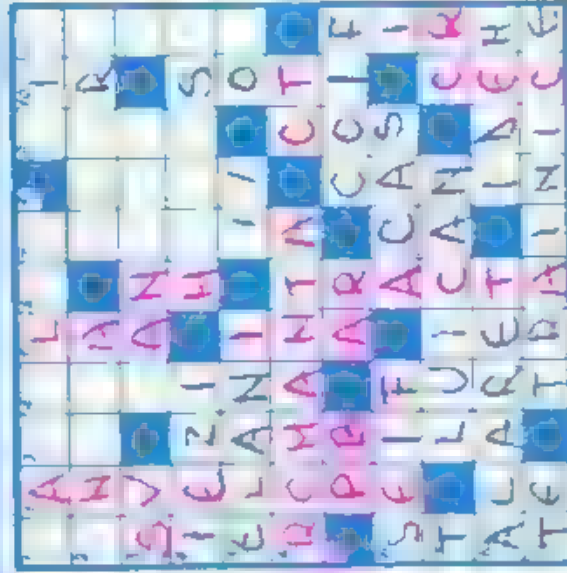
ma de a nu fi fost reparați, atacat și scufundat a doua zi de dimineață de vreun avion care ar fi zărit bărcile și plute. Comandantul Schnee a făcut tot pentru a fi salvate oameii. A vorbit de marea obșir pe care o simțeau marinarii, acestia care navigau permanent în incertitudine, la temperaturi interioare de 40 de grade în apropierea de fecalor.

— Înțeleg de ce acest comandant și prietelui capul după o asfel de traversare, a spus el.

Au fost discutate staturile, instrucțiunile date de marele amiral K. Dönitz comandanților de submarine în privința salvării naufragiaților, după torpilări. Acesta era adevărul preluat la procesul de la Nürnberg, care avea să înceapă o lună mai tîrziu, la 20 noiembrie 1945.

— Nu, nu primisem încă ordine de la Dönitz să distrug bărcile de salvare, plutele sau orice alt obiect pe care supravieșuitorii ar fi putut să se urce după torpilare, a răspuns Eck la una din întrebările tribunalului. A amintit însă anul 1941 U 150 atîrnat de un „Liberator” a mers în timp ce comandanțul submarinului se ocupa de salvarea naufragiaților de pe corabia (1). De zece ori ordinea Dönitz de a nu mai acorda a celor naufragiaților pentru a nu risca pierderea vreunui vas sau a echipajului. Cîrmă roman dăndu-l de vas Heinz Eck și a oameilor săi, indiferent de argumentele aduse, nu putea fi apărut, Eck, Holtmann, Weisspfenning au fost condamnați la moarte prin împușcare, Lenz la închisoare pe viață, Schwender la 15 ani de închisoare.

(1) În timpul războiului, vasele de salvare erau luate în considerare ca obiecte de război și erau atacate de avioane. În 1941, un submarin german a salvat un avion american care se află pe mare. Submarinul a fost atacat și scufundat de un avion american.

POFTIȚI PRIN CASĂ...

ORIZONTAL 1) Casa — teren cu totul sau în parte. 2) Casa — a deținea prin casă. 3) Părușă, șurubier. 4) Sistem cu care se ține un lucru. 5) Tăvăleală, poartă. 6) Tăvăleală, poartă. 7) Tăvăleală, poartă. 8) Tăvăleală, poartă. 9) Tăvăleală, poartă. 10) Tăvăleală, poartă. 11) Tăvăleală, poartă.

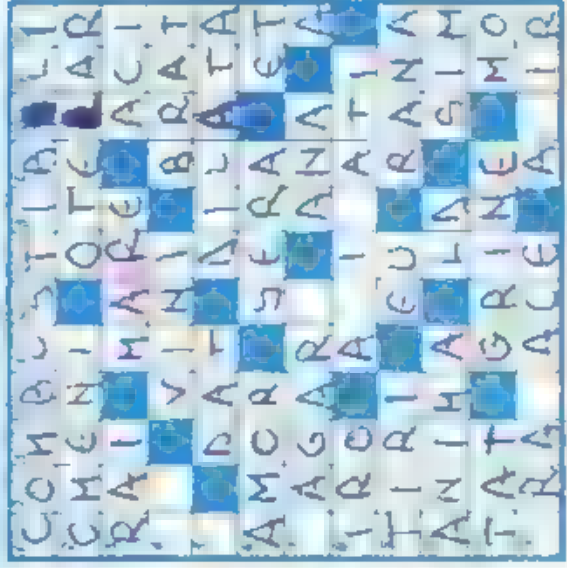
VERTICAL 1) Întăritură, casă — loc în care se ține un lucru. 2) Părușă, șurubier. 3) Sistem cu care se ține un lucru. 4) Tăvăleală, poartă. 5) Tăvăleală, poartă. 6) Tăvăleală, poartă. 7) Tăvăleală, poartă. 8) Tăvăleală, poartă. 9) Tăvăleală, poartă. 10) Tăvăleală, poartă. 11) Tăvăleală, poartă.

LA O ERATĂ

(Rebo elipile anagramat (7) + 3 9)

Ionel ȘCHIRAN — Birlad

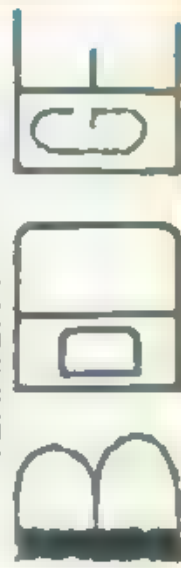

LA CĂLDURĂ

ORIZONTAL 1) Generat de căldură. 2) A trage cu mână, a da un crez în temperatură înaltă. 3) Lapsul de căldură (lit). 4) Acreșul, felul de a fi. 5) Acreșul, felul de a fi. 6) Acreșul, felul de a fi. 7) Acreșul, felul de a fi. 8) Acreșul, felul de a fi. 9) Acreșul, felul de a fi. 10) Acreșul, felul de a fi. 11) Acreșul, felul de a fi. 12) Acreșul, felul de a fi.

VERTICAL 1) Căldura, focul, căldura. 2) Căldura, focul, căldura. 3) Căldura, focul, căldura. 4) Căldura, focul, căldura. 5) Căldura, focul, căldura. 6) Căldura, focul, căldura. 7) Căldura, focul, căldura. 8) Căldura, focul, căldura. 9) Căldura, focul, căldura. 10) Căldura, focul, căldura. 11) Căldura, focul, căldura. 12) Căldura, focul, căldura.

TEHNICĂ (trverb : 7,2,9)

Nicolae POSTA — Pict 7,2,9

ZIMBII, VĂ ROG!

ORIZONTAL : 1) Imagine nereală — Soare vechi; 2) Fotografii — Pictor portretist cunoscut în România; 3) Invenție care a revoluționat lumea fotografică — Camera lucida; 4) Inventor al aparatului de fotografiat — Nicéphore Niépce; 5) Inventor al aparatului de fotografiat — Louis J. M. Seignier; 6) Inventor al aparatului de fotografiat — Nicéphore Niépce; 7) Inventor al aparatului de fotografiat — Nicéphore Niépce; 8) Inventor al aparatului de fotografiat — Nicéphore Niépce; 9) Inventor al aparatului de fotografiat — Nicéphore Niépce; 10) Inventor al aparatului de fotografiat — Nicéphore Niépce.

COPERTĂ LITERARĂ (2.5.2.2.0)

Adăpă prin anagramare o urare pe care
autorul a adresat tuturor cititorilor
almanahului

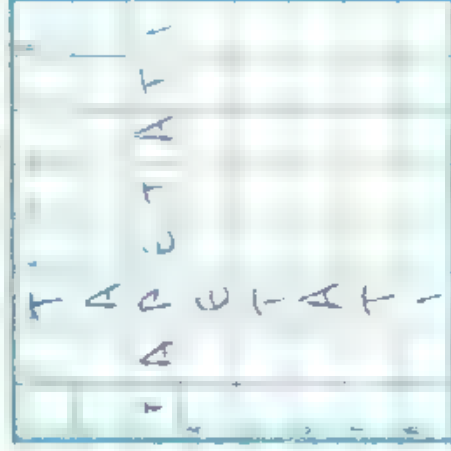
ANANIE GAGNIUC — București

estel! — Accesoriu din cabina actorilor.
7) Cută — A folosit, în anul 1843, funda-
lul pictate sau desenate, pentru efectua-
rea de portrete 8) Verb strict fotografic
după dezvoltarea imaginii și imprimarea sa
— Trib indonezian din insula Sumatra 9)
Alături de Rudolf a contribuit la realizarea,
în anul 1890, a primelor obiective stigmati-
ce — Se răspîndesc pornind din același
loc. 10) A descoperit în anul 1895 razele
X și radiografia — Nichel.

VERTICAL : 1) Instrument destinat ef-
fectuării de fotografii, compus din obiec-
tiv, cameră obscură, obturator etc — Cu
granulație mare (masc) 2) Specie fotogra-
fică cu subiect uman foarte bine reprezen-
tată în expozițiile amatorilor — Barbu Ol-
teanu. 3) Două localități în Franța — A
folosit în anul 1902 roșul de etil ca sen-
bilizator cromatic 4) Șeful secției fotogra-
fice a editurii de artă Falkwang din Liège
(1922), autorul unor fotografii cu planuri
apropiate de flori și obiecte, cărora i a
acordat în 1980 distincția germană „Kultur-
preis der Photographie” — Sensibilă de la
început 5) Saly Wagner — Accentuat
(abr. lex) 6) Nelu Hăldu — Argint — In-
tins 7) Îi oferă posibilitatea luării unor
fotografii panoramice — Cap de băiat 8)
— Oase 9) Blu în Italia — A întrebunțat
în anul 1853 cianura de potasiu pentru fi-
xarea imaginilor pe bază de argint. 9) Cu-
noscută fotografie renumită pentru expozi-
țiile sale de fotografii de copii. 10) A re-
produce — Autor, în anul 1921, al imagini-
lor fotografice transmise prin telegrafia
fără fir. 11) Academia de studii economi-
ce (eabr.) — Prietenii Albei de Zapada.
Dicționar : DELI, AZE, SEN, AGE.

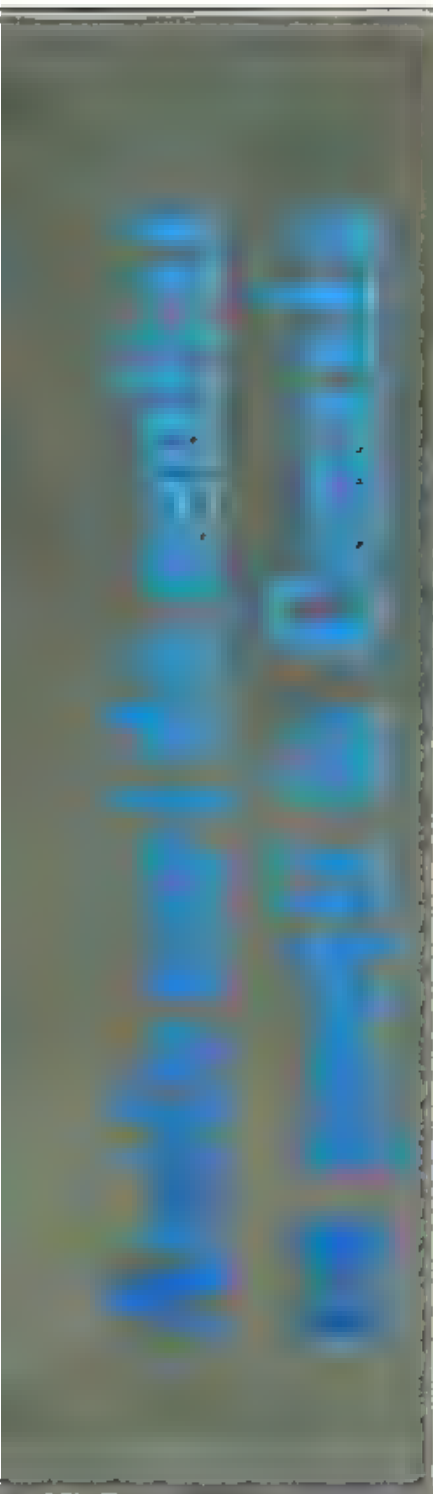
Petra GRACIUN — București

PĂTRAT 8 / 8

ORIZONTAL și VERTICAL : 1) Comună
în județul Gorj. 2) Avocat. 3) Pereți pro-
văzuți cu tapete 4) Rădăcină (pop.) 5) Hir-
tie de bună calitate. 6) Minerul de cupru.
7) Circular. 8) Un neajuns al pieții (med.).

Bică PIȘOȘCHI — Craiova

Acele seri de neuitat cu poezii la Cenuclu

În stoa a alctivă a Cenuclului Flacăra al tineretului revoluționar prezenta poezii ar pe podiumul lui a însemnat întotdeauna momente de înaltă sărbătoare, cu ome rezonanțe în sufletul participanților. Mesajul poeziei adevărate își transmitea reverberațiile nu numai în sălile de cluburi și teatre sau sub căușele vâslelor spații din palatele culturale, de pe tot întinsul țării, ci ele pătrundeau și se așteptau durabil în memoria oamenilor, făcând să vibreze un ficatol la inalte tempe ratur, morala și artistică, nima asistenței.

Limpi în curgerea lui estompează deta lia șterge nuanțe, decantează ~~evenimentele~~ de țgura nesemnificativului. Fără îndoielă că din altele atemporal ale Cenuclului Flacăra, multe se vor perde din suvenirul participan- ților. Dar sînt unele momente ce vor rezista obstinat dincolo de vreme. Printre acestea se află, în primul rînd, cele prilejuite de pre- zenta poeziilor. Evocarea lor se cere neopărat consemnată pe albul hîrtiei. Nu numai pen- tru nostalgia lor readucere în actual, ci, mai ales, pentru semnificația lor ca stare sufle- tească și ca document. Deoarece trebuie să spunem că prezența poetului pe scenele ce noclului nu a însemnat doar citirea sau reci- tarea unor poeme, ci și stăb ~~ea~~ unui cemat în ale cărui contururi evanescente poezia își trăia starea ei genuină. Poet și public parcă își uitaau condiția lor telurică, devenind emiță- toare și receptoare ale vibrațiilor lirice. Roreori mi-a fost dat în nu prea scurta mea exstență să văd atîta putere de absorție a poeziei, ca în Cenuclul Flacăra. Nu negăm partea de înelabil în receptarea poeziei. Dar în starea de beatitudine a participanților în fața poeziei nu era vorba de vrea mistică abandonare. Diminutivă intensitatea recept vității provenea din lucida dorință de frumoa, din conștiința asistentel că se află în fața unui veritabil act artistic. Și poezia cultivată în Cenuclul Flacăra s-a vînt ~~it~~ ^{în} totdeauna un autentic act artistic. O poezie de superioare însușiri estetice, dar și de substanță superioar.

umand. Cînd se întruneau aceste două con- diții, care de fapt sînt de nedespărțit în lirica adevărată, poezia de pe scena cenu- clului capta irezistibil, prin incantațiile ei, atenția a mil de oameni.

Din cele ce vor urma, valoarea de docu- ment se va impune și fără comentariile noas- tre. (O precizare: din formele variate de prezență a poeziei în manifestările cenuclului, ne vom opri la una singură și anume la aceea care s-a numit medallion sau antologie poetică și s-a realizat prin participarea unui poet de prestigiu. Selecția poemelor a fost făcută de poetul Adrian Păunescu, cu excep- ția a două cazuri, dintre care unul legat de prezența lui Gheorghe Dima.) Creațiile poezi- lu erau citite sau recitate, fie de el însuși, fie de actori, fie și de unul și de ceilalți în aceeași seдинă. Vom trece în revistă, aşadar, numai aceste moduri de adevărat.

...Era în seara zilei de 24 septembrie 1973. Cenuclul se găsea la a doua sa întîlnire, prima — cea inaugurată — fusese la 17 sep- tembrie. Ne aflam într-o încăpere a Casei de cultură a sectorului 1 din Capitală. Poe- tul Adrian Păunescu, conducătorul cenuclu- lui, la finele cuvîntului de deschidere a adu- nării, anunță „Astăzi, programul este și mai interesant ca data trecută, după părărea noastră. Avem printre noi pe marele priinț al avangardei de substanță, pe Ștefan Roll, care ne va citi cîteva poezii și după aceea (în secret ca va urma, dacă va mai putea urma ceva după Ștefan Roll”. Desigur că a ma- urmat „ceva” după Gheorghe Dima (Ștefan

Relii), dar seara cu el u lăsa cuplul să se
 joacă pe dragul meu „Nea Ghiță” și să
 mearse pe buze, cu scrierea neagră a lui Ghiță
 în blana ei lui penească a vieții noi
 glime a vârstelor lui. Lăsa să a vieții noi
 temeratul calambur și să a vieții noi
 e vorba însă pe la alții surprinzătoare
 metafore și pe la să a vieții noi
 Secționarea vâdeă limitată de
 vâdeă. Cu glas înținat de vâdeă
 vâdeă a început să vorbească (transcena
 din stăpânire etnică de rap la steno
 de vâdeă a cerului (Ghiță V. V.))

[Din pelen ai poeziei dină ce vă voi
 ele vede l și prețuri mai (culci) pentru
 hău mare vagabunde sa va cese cea la
 matată p-alea. Păcuse care este un
 capul de lău al vâdeă p-ale
 i am putut așa ca ce o lău lău. Dec că
 lău p-ale acea lău am doi peste
 vâdeă. Scara a înălțat Maria. Tănase ne
 p-ale și n am și alți ca ar i foarte baze
 cu dăpădușă demeritului să m p-ale
 lău să la vâdeă, astă seara că m omnia
 comemorativ pentru cea care a fost un mare
 poet al glasului. E și o poezie scrisă cind eo
 să a vâdeă deodată și a mult foarte
 curind. (Citește două poezii). Dragi prieteni,
 să nu vă surprindă accentul intim cu care
 vorbește despre Ma n. Am fost foarte bun
 prieten cu ea, încă înainte de a deveni
 mare, ea a cunoscut Maria Tănase era
 într-o grădina din Mărgăre care avea
 o grădina și ea și Nea nu se putea joacă
 Maria Tănase și nu avea prietenii de
 lău. Așa și Mărgăre venea în lău
 dăpădușă ce mii bun prieten al tatălui ei
 care era (Mărgăre) cereboul bazei din lău.
 Vâdeă (a vâdeă) Păta Păta (a vâdeă)
 care dăa delicatețea cele me extand
 care lău (a vâdeă) este. Acest lău
 p-ale și ea avea venea cu frânghia ei
 p-ale și de brinză, se așeza în grădina
 și stătea de vorbă. Venea și Maria și In-
 cepea să cite Tatăl ei era oltene, iar mama,
 ardelenca din Târgoviște. Maria a știut să
 den cantele ei accentul (care) provenie
 Cind căta mureștele, care ca a mureș
 că; cind căta uluștele căta cu cablu pe
 umăr; moldovește cu m p-ale și aș
 mai departe. Vedeam eu ca Maria are voce
 (Vreau să mă laud că sînt unul din ctici
 ei) Pe vremea aceea mii cam ștăteam pe
 Colea Buzey unde era un restaurant
 „Cognac” și lău ei n Păta Buzey era
 unul mai mare. Eu m dădeam a acesta și
 acolo neputurăm mi s-a plins odăid că nu
 merge. I-am spus: — ce-ai zice dacă ți-ai
 aduce o cîntăreală? Maria era măritată cu
 Sandu Eliad, regizor de teatru, și o duceau
 destul de greu. Maria a venit și a început să
 cînte. În două săptămîni, în loc al nu mai
 exista nici un loc, trebuia să-ți rezervi masă
 cu ore înainte... între timp, Maria Tănase și-a

curat fața pe care o merita cu prisosință.
 Dar Maria Tănase a fost o mare generoasă.
 Eu stăteam într-o cameră (a vâdeă) și
 e am încă asurât. Și n lău Mărgăre

să și cumpăr și te mabla. U lău și p-ale
 S a dău, și am fost anunțat să vâdeă
 mobilă, era un vagon de mobilă
 zău unde aș s-o duc? și s-o
 lău. Nea lău și p-ale. Aș
 ghizi în Mărgăre și de mabla
 vorbă. Maria se ducea d lău
 tatăl ei. Se întâlnește cu a lău care a n
 treabă. — Ce faci, Marie? Hă v lău?

Voi de capul meu, am lău capul
 voi de capul lui. — Baze și lău o căsă lău
 clauz, Maria Tănase a n dus la Doicescu
 (a lău de vâdeă p-ale) și i-a spus

— Octave, îl lău o căsă lui Florica. Și lău
 lău o căsă, prima, în Mărgăre. Am lău și
 noi la inaugurare. Cred că e destul. Am
 vîut, după aceste versuri de dău, să vă dau
 și ceva mai vesel despre ea. A și murit așa
 N a reținat. A cerut să lău în mabla
 fără nimic pe ea, numai cu un gîlgiu, și
 să atropăse o mormintă, p-ale
 iul” (Contina lectura altor poezii)

S-a simțit bine în seara aceea. Gheorghe
 Dinu, în Cenacul Flacăra. A ascultat atent
 programul, a participat la discuții. M a și
 mă lău să a impresiuni publică care
 cu lău alți de lău de p-ale. Iar lău o
 altă lău cu el m a spus lău și lău
 cu p-ale. O lău cu lău cu mabla
 cu vâdeă, cu avonul. Bine faceți.

Un alt poet peste care trecăm lău e eterni-
 tatea. Ems. Buzău a p-ale, Cenacul Flă-
 căra nu un lău de timp. Adică o aș,
 un moment — și (reluăm denumirea) o stare
 de suferință, adică o transpunere în fluxul unei
 emoții de o mare și intensă puritate. A fost
 prezentat de Alexandru Paleologu. A fost
 prezentat frumos și cuprinzător. Erau prezenți
 în sală — tot n lău — cîva actor
 (Simona Bontea, nona Manelescu, Lucia
 Mureșan, Mihai Dogaș, Corne Dumitru)
 Matei Ghencu (Dan lău) pentru a rec-
 ta din p-ale natură care lău
 April. Emil Botea n a putut rămure pînă a
 stați n cenacle. Avea spectacol n a stat
 nă la lectură poemelor sale. Era foarte
 conștient de acest fapt. Des nu avea nă
 o vîdeă se simțea direct culpabil să dădu
 la drept p-ale a unei grave afecțiuni. Nu
 putea fi consolată de nici o vorbă. Apoi mai
 era și copleșit de emoție. Actor de profesie,
 Emil Botea avea trac, un trac paralizant n
 țata publicului din cenacle. Conducindu-l
 spre scaunul pe care avea să șadă, îmi spu-
 nea torturat: „Ce crezi, o să mă suporte co-
 menții aceia?” Oamenii nu numai că lău
 suportat, dar lău privit și ascultat cu într-un

sacru ceremonial, Oamenii ştiu că sînt contemporani cu un mare poet.

În vocabule rostite rar – rar fiindcă erau smulse din adîncimi afecive – şi cu umilitate – umilitatea omului care-şi respectă semenul şi nu vrea să ştirbească prin a mic dominatia umană – a-a confesat Emil Botta

Trebuie să mulţumesc domnilor celor prezenţi, trebuie să mulţumesc poetului, prietenului Adrian Păunescu, care m-a făcut

favorarea creînd această seară pe care, desigur, aş numi-o „duminica mea”, deci sărbătoarea mea. Îi mulţumesc eminentului Alexandru Paleologu pentru cuvîntul său de o rigoare şi o stricteţe aproape dureroasă, pentru această analiză spectrală a cuvîntului scris şi, aş spune, a opere. Măe Cînd spun opera mea, altceva simt, nu a vorba de o operă, a ceva mai mult sau mai puţin. Sînt eu în faţa lumii în sfîrşit, judecările sale asupra poeziilor mele m-au impresionat profund şi mulţumesc mult. Mulţumesc de o mie de ori, mulţumesc colegilor şi colegelor mele de teatru, care mi fac o înaltă cinste de a spune din versuri a mea. Cu foarte multa ştiinţă spun versurile mele pentru că ceea ce am scris este mai mult o tentativă, o încercare adeseori neînţeleasă de a mă apropia de acel ceva indefinibil, de acel nu ştiu cum, nu ştiu ce, care este poezia, acel nu ştiu ce înfel născut apropiat de sublim, în sfîrşit un act de încercare de a cuceri nu ştiu ce absolut. Vă mulţumesc încă o dată. Poeziile mele sînt – cred eu, după mine – un ciclu al unei călătorii, al unei tabuloase călătorii în jurul orărilor mele o călătorie cu ochii închişi şi, totuşi, foarte mari deschizi, o călătorie în care am văzut alesea – aşa cum a văzut doctorul din Bittenberg, Luther – şi pe Diavol şi pe adversarul său, pe Dumnezeu... Toţi oamenii acestui pămînt acestei ţări, pădurile munţilor şi apele sint idolii mei, muzele mele aş spune Pămîntul, copacii şi apele ţării în care m-am născut, oamenii acestei ţări, cărora îi datorez atât de mult, îi datorez acestei ţări graul în care vorbesc, le datorez totul şi îi datorez fiorul acela care m-a făcut să iubesc poezia, frumuseţea – prin aceasta cu-prind tot, teatrul, tot ce este frumos –, să

tubesc cu multă simlă. Tări mele îi datorez totul. Cu aceasta voi încheia. Încă o dată vă mulţumesc mult, vă mulţumesc cu încredere recunoştinţă.” (Citeşte Domnul Amărăncu).

Demn şi inspirat urmaş al marilor poezii româneşti, cu verbul netocit, deşi laborios prelucrat, cu gîndul lîft deopotrivă din înlîmă lui şi din înlîmă ţării, poetul Ioan Alexandru a înnoiat cu lirica sa complexă şi generoasă o seară brăzveană a Cîenacului Plăcării. Deşi petrecută în luna mărţişorului din anul 1974, avem în faţă seara aceea – aşa pentru că impresiile ca m-au încercat în acele ore puternic impregnate în mine, de conştiinţele între poezii şi aud torul său, nu se pot şterge uşor. Studentii şi cadrele universitare din oraşul de la poalele Timpel dominau sala. Versurile rostite de poet pline de savă, le acopăraseră mintea subiectul Ele ilustrau con-fesunea ce precedea lectura

„Sînt foarte bucurat să văd altele feţe minunate de tineri! şi mă gîndesc cît de puţin poezii din lume au acces la astfel de înfîl-niri. Am experienţă, am fost plecat la studii în străinătate, şi mulţi poezii cu renume au un public foarte mic. A şi poet aici, la noi, şi o slujă această patrie a noastră în lumina marilor idealuri ale societăţii socialiste româneşti este o bucurie şi pentru mine ca poet. Vreau să scriu o poezie pe măsura marilor noştri înaintaşi, poet transilvăneni, pe care aş îndrăzni să-i continui şi să-i duc la desăvîrşire, în spiritul dragostei de patrie pe care aceşti mari înaintaşi au avut-o”.

La cîenacul ştiut într-o lună din luna februarie a anului 1974 la Academia „Ştefan Gheorghiu” e prezent, cu înfăţişarea sa plăcută, tot că, poetul Alexandru Andriţoiu. Dar

e prezent, mai ales cu poezia sa de rafinate limpeuri, și incantătorul ritmuri. Meda anul e prefatată de Aurel Dragoș Munteanu. La invitația poetului Adrian Păunescu „să spună câteva vorbe despre sine, despre poezia sa”. Al Andrișoiu se mătursește. Voi începe așa cum încep toți în situații similare, adică cu emula care te stăpânește în asemenea antologii. Sînt fericit că la această antologie participă oameni din toate unghiurile României, pentru că idealul nostru al tuturor poetilor care cred că odăvroară în poezie, este acela că poezia lor să se răde la scară națională și abia apoi să vorbească despre universalitatea ei. Stau în fața unor activități care reprezintă, pe lângă gîndirea ideologică, socială și gîndirea culturală a celei 1974 a societății românești și sînt fericit că în numele poeziei și al confratrilor mei să-i salut cu toată dragostea. Despre poezia mea ca-aș putea spune: Marele sculptor român Pacușeanu, întrebător cum sculptează, a luat dalta și ciocanul și intrînd cu ele în marmură le-a spus: „rotă, așa”. Aceasta a fost lecția pe care a putut să le-o dea. Eu am plecat de la o poezie mai dură, mai zgînturoasă, în conformitate cu epoca în care am început să scriu. Aurel Dragoș Munteanu avea dreptate cînd vorbea despre o metamorfoză a stilurilor în poezia mea. Noi care scriem astăzi într-un stil neoclasic cu apăsare spre limpezime și armonie, după ce am ucenicit în școala mai dură a poeziei, gîndim la fel, crezul nostru e patinile, comunist, avem aceeași frumoață, sîntă încredere în Românie. Facem parte cam din aceeași generație și cineva întreba în mașină care ar fi perioada care cuprinde anii celei-aș generații. În cazul de față, eu cu Adrian Păunescu, cu toată deosebirea de vîrstă, sîntem în cercul de foc al aceluiași generații, pentru că gîndul nostru lucid asupra poeziei, întinerea noastră s-o făcut sub bolta aceluiași epoci. Eu, despre mine, prea multe nu aș avea să vă spun. Ovidiu a spus că o carte trebuie să-ți aibă de la sine soarta sa. Cartea e un ambasador al nostru. Cînd în suflurile cititorilor vor fi numai murmure de carte și melodii atunci arta își va fi împlinit menirea și între viață și poezie nu va mai fi nimic. Poetul e cîntec și poezie de sorzinte, mai populară” cum singur și-a caracterizat o. Au mai citit din opera poetului actorii: Sorin Gheorghiu, Florin Pittuș, Mihail Ștan, Silviu Stănculescu. Soara cu poetul Alexandru Andrișoiu e făcută să arculască în inimile participanților armonii de cireubee.

În seara zilei de 4 februarie 1974, Cîenacul Placări e oferit publicului său prielul de a se întîlni cu una dintre cele mai reprezentative figuri ale literii noastre contemporane. Mara Banuș a fost subiectul medaliului ontologic din seara respectivă. Poeta a fost

prezentată de Aurel Dragoș Munteanu, care a spus printre altele: „apreciez și eu poezia”. Vreau să remarc un lucru: că eu văd în de critica noastră, Mara Banuș este poezia cea mai completă poezie a orașului București. Nouă, ca bunl bucureșteni, ne place să ne confundăm în atmosfera aceasta de cântec bucureștean, cu lirism, căsătorii mici, cu oamenii – covrigarii, crăcitori, fructieri. Dealtfel, francezii au creat o poezie laodantă, autentică în acest sens. Lucru care se a timpă mai puțin în poezia românească și Mara Banuș e poezia singura mare poezie care a consacrat o carte Bucureștilui – în afară de momentul cînd orașul a împlinit cînel sute de ani de existență și au apărut cărți de circumstanță – „Mara Banuș este

singura poezie mare într-o țară a unei. Betei reful de via, autentic și cu foarte mare cădere înfățișat.” În seara aceea, poeta a rostit următoarele: „Nu știu dacă am să fac o profesiune de credință (poetul Adrian Păunescu o rugase în acest sens n.n.) sau poate că ea va fi implicată în cele două-trei cuvinte foarte banale pe care o să vă spun, dar din care dumneavoastră veți înțelege că un deo, cumva, ele te leagă și de ceea ce cred eu despre poezie. Vreau să spun că pentru mine această pedință de cîenac nu are, ca pentru mulți dintre dv, de aici, un caracter obișnuit. E ceva festiv, care m-o emoțional

și încă mă emoționează profund. Și că nu pot să înțeleg poezia în afara acestui circuit de căldură umană, de prezență omenească stabilită aici între noi și care se stabilește în cercuri mai largi atunci când este vorba de o poezie autentică, adevărată; ea poate cuprinde o țară și, uneori, pentru acei fenici, între na depășește chiar granițele țării. Poate ați înțeles din ce am spus că eu cred într-o poezie adevărată, o poezie care crește nu numai dinăuntru, ci și în trup și

În haină în același timp, dar care trebuie să aibă o inimă, un creier, un trup și o haină. Toate acestea trebuie să formeze un tot foarte strâns foarte organic legat între ele. Eu sunt pentru o poezie a adevărului și a dragostei. Aș mai adăuga – nu știu dacă am spus la început, în afară de faptul că e un prilej festiv, de bucuria întâlnirii noastre de aici – un cuvânt cald de mulțumire tuturor celor care au avut cuvinte bune despre ce-am făcut eu din viața și din lucrul mîinilor mele și să mulțumesc actorilor și actrițelor care au citit, cu o consumată, rafinată și simplă artă modestele mele versuri. Dacă imi permițeti, am să citesc o poezie la care țin foarte mult: **Bucureștii copilăriei.**

Au citit din opera poetului actorii: Constantin Bălăreanu, Tamara Crețulescu, Ion Marincescu, Gelu Nițu, Adriana Popovici.

În anul cînd Mihai Beniuc a fost invitatul Cenacului Flacăra, poetul intrase în onii premîngătorii împlinirii a șapte decenii de la naștere. Cenacul și a desfășurat programul la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa” din Cămin Plevnei. Deși un public tîndr, „Inima bătrînelui Veruș” a bătut în

scara aceea tot atît de încrește ca și în multe timpuri care i măsurară viața. Aici amintesc din zimbetul care cuprinsese fața din licărul mai viu al ochilor, din desinderea cutelor din debutul cîntecului de vorbă al vorbelor, Poetul a început să schițeze momente din viața lui. O făcea nu de circumspecție, ci – vădit – în plăcea să se confeseze. Poetul lui Mihai Beniuc, atît cît a fost cîntă în cecăclu, a vrăbit, pur și simplu, suflatul tînelilor prin căldura ei, prin spontaneitatea ei prin directitudinea ei, dar și prin tanuie ei melancolică, elegiacă, gravă. Am avut și momente alea sentimentul că Mihai Beniuc e un mare poet al Iliriei noastre românești. Desprindem din confesiuni e poetului: „Am fost un om care în viața lui a exilat între poezie și știință. Am umblat în zigzag între poezie și știință. Știință, în românește

am publicat puțin; mai mult în engleză și germană. Poet e am scris mai mult în românește, pentru că imi place aceasta limbă românească... Eu sînt unul dintre scriitorii care au nenunțat calea de însemnări filologice, de diletant desigur. Am studiat cuvintele, căutîndu-le sensul, pentru că lor, cuvintelor, trebuie să le găsești articulațiile prin care se pot lega ca să dea ceva nou... Poezia este mai potrivită pentru o comunicare cu oamenii decît proza. Scriu poezie așa cum m-am obișnuit, adică despre ce am în suflet... Acum, dragostea e la seama voastră, a celor tîndri, în nădejdea că voi veți putea să scrieți poezie mult mai frumoasă decît a mea; și despre realități aveți să scrieți voi mult mai frumos decît am reușit noi.”

Geo Dumitrescu

Inteligenta, lucida poeză – oyo cum, unla-
teral, au definit-o unită critici pe Nina Cas-
sian – a fost în seara cînd a apărut în ca-
drul medaliului ontologie copleșită de
emoție. A spus-o ea însăși, la sfîrșitul pedin-
ței : „În primul rînd, o trăi emoția pe care
vă închipuiți că am trăit-o eu auzind aceste
poezii mai vechi sau mai noi este aproape
insuportabilă. Vă spun, sînt absolut la pă-
mînt. De mulțumire și fericire, de felul cum
ați reacționat. Din cînd în cînd am simțit
că chiar v-a venit să o faceți. Unele poezii
mi s-au părut foarte bune, probabil că au
cîștigat prin interpretare. Sînteți șapte perso-
nalități artistice cu totul deosebite și este
extraordinar că s-a nimerit așa. Sînt foarte
fericită și emoționată.” Medalionul a fost
prefăcut de poetul Nicolae Dragoș, care,
printre alte justa aprecieri, a spus : „De la
cartea de debut *La scară 1/1*, tipărită în
1947, pînă la *Leto* poemele din 1972, au tre-
cut cam 25 de ani. Este într-adevăr fascinan-
tă o călătorie prin universul de metafore și
drama lirice pe care Nina Cassian le aduce
vederii cu un curaj și o naturalitate a expu-
nerii ce te face să înțelegi că o atare ipos-
tază confesională e nu numai condiția ne-
cesară a unei biografii poetice, ci însăși con-
diția de existență a autoarei.”

„Eu văd în Geo Dumitrescu un mare poet
și un poet bun pentru noi toți, pentru gene-
rația noastră literară, căci avem nevoie de
o poezie revoluționară și o poezie a revolu-
ției”. Astfel suna un pasaj din cuvîntul de
prezentare a poetului Geo Dumitrescu rostit
de cel ce conduce **Cenacul Flacăra**, poetul
Adrian Păunescu. În seara sticloasă a unui
inceput de geros decembrie 1973, înimile
participanților au fost încălzite pînă la în-
candescentă de prezența autorului memora-
bilei cărți *Libertatea de a trage cu pușca* și
al altora care au hotărîit un loc înconfundabil
în devenirea liricii contemporane românești

unei opere poetice de „adîncimea unui firîm
care, sub aparențele simplității, este în fond
complex și subtil” (Eugen Simion).

Au recitat poezii de Geo Dumitrescu ac-
tori : Dinu Ianculescu, Ion Marinescu, Flo-
rian Pittis, Victor Rebengiuc, Dan Tufaru,
Rodica Sanda Tufulanu.

După recitări, poetul Adrian Păunescu în-
tervine : „Trebuie să vă mărturisesc că la
sărbătoarea sa este de față chiar Geo Du-
mitrescu, cel sărbătorit. În ultimul veac s-au
întîmpiat mai rar aceste lucruri. Îi rugăm pe
Geo Dumitrescu să fie mai puțin zgîrcit ca
de obicei și să ne vorbească. Poate că dra-
gostea cu care acești artiști s-au apropiat
de poezia lui îl va determina să fie mai puțin
zgîrcit ca de obicei, mai ales că astă-seară
se adresează unui public cărui îl poate
vorbi ca unui prieten, chiar dacă nu ne cu-
noaște pe toți.”

Cuvîntul lui Geo Dumitrescu : „Ca unor
prieteni, cu prietenia și cu recunoștință mă
adresez dumneavoastră, celor care ați venit
astăseară și ați rămas pînă la această oră,
celor care ați inițiat **Cenacul Flacăra** – și
amicului meu Adrian Păunescu, și străluciri-
lor slujitori ai scenei care au binevoit să se
apropie de niște texte și să le onoreze cu
excelența lor interpretare. Deci mulțumesc
tuturor. Mai mult n-o să prea am ce să spun,
nici nu sînt în măsură să spun deocîmdată.
Dar în chip de mulțumire vă voi citi un scurt
poem înedit, care se cheamă *Scutire*.”

După cum se vede, poetul n-a fost prea
darnic cu vorbele. În schimb au vorbit mult
prin denatitate și sugestiile poemele sale, crea-
ții ale unui poet pe cît de original, pe atît
de autentic.

„Eu sînt un poet optimist” a declarat odărd
în **Cenacul Flacăra** poetul Ion Gheorghe.

Ion Gheorghe

Cu acest „poet optimist”, cu poezia lui de puternică vitalitate, de rare virtuți expresive, a luat contact publicul cenaclului într-o luni din toamna anului 1973, în sala teatrului Giulești. Verbul plastic și plin de sens al poeziei lui Ion Gheorghe solicita cu intensitate auditoriul. Atenția era, nu odată, violentată de o expresie insolită și densă, semn nu al extravaganței, ci al robusteții inspirației. Mă gândeam în acele momente că n-ar fi stricat să fie în sală și vreun critic conștient al poeziei lui Ion Gheorghe: și-ar fi dat seama de forța de sugestie a acestei poezii, de adâncile ei semnificații.

Ion Horea

medalionului a fost semnată de Traian Stoica și din textul ei cere îngăduința să transcrie: „Ideea de «naștere a doua» se răsturne asupra întregii lumi explorate de poet. Totul e refăcut, e reconstituit în virtutea unei insolite vizuini. Revelatoare pentru aceasta e interpretarea folclorului, a mitologiei populare românești. Aici Ion Gheorghe a de o profundă originalitate. În poezia lui Ion Gheorghe folclorul nu intră ca un simplu motiv, ca un element decorativ de autohtonizare. El trăiește creația populară, considerind-o ca pe o cultură a satului, o cronică orală târânească, expresie a probelor prin care a trecut poporul român. Mergind pînă la condiția arhaică a acestei culturi, poetul nu interpretează elementele ei ca pe niște fenomene supranaturale, ci le vede ca pe niște realități viabile în relații istorice sau familiare cu viața lumii țărănești. Toată această cufundare în mitologia populară prilejuiește poetului lirica de meditație asupra rostului omului în istorie și în viața lui de toate zilele.”

În seara zilei de 11 februarie 1974 Cenaclul Flacăra a fost invitatul I.A.T.C.-ului. Artistul poporului Eugenia Popovici a făcut oficiu de gardă la Teatrul Mic. Poetul antologat a fost Ion Horea.

Climatul: sincer, cald, calm, a fost determinat de poet cu a sa înfățișare de decență modestă și de a sa poezie de frumos și sugestiv echilibru al gândului și sentimentului.

Poetul Adrian Păunescu, în prefața sa la medalion, a spus: „Nu credem că Ion Horea este unul dintre puținii poeți contemporani care au reușit să clasicizeze un metaj... Ion Horea impune figura unui poet clasic. În Ion Horea eu văd pe poetul cel mai realizat al generației sale”.

Poezia lui Marin Sorescu — se știe — nu e numai una dintre cele mai citite, ci și una care e mult îndrăgită și ca spectacol. Citită individual sau declamată pe scenă, ea este urmărită, în omindouă ipostazele, cu interes maxim. Așa că nu e prea greu de bănuț succesul serii de 11 marile 1974, cînd la „Întimplarea” Cenaclului Flacăra de la Facultatea de chimie a Universității din București a luat parte ca invitat poetul Marin Sorescu. Poetul antologat a fost prezentat de criticul Eugen Simion, din al cărui substanțial cuvînt desprindem: „Eu îl socotesc un poet nu numai accesibil, dar și profund. Am să mă refer la ultima lui carte, care a fost primită de critici în mod diferit, cel mai mulți neînțelegînd esențialul ei. Este vorba de volumul *La lilieci*, unde aparent Marin Sorescu își povestește anii de mică copilărie, de primă co-

Marin Sorescu

pitărie, un volum de versuri care a fost considerat ca un volum umoristic. Este un volum substanțial, un volum de versuri care dovedește un lucru foarte important pentru poezia românească și anume că se poate face poezie modernă cu elemente aparent compromise de poezia mai veche. De apraape țaptezeci de ani literatura română trăiește cu obsesia sămănătorismului și oricine în cearcă să-și contureze un drum, începe prin a nega sămănătorismul. Volumul lui Marin Sorescu a fost interpretat ca încă o critică făcută viziunii sămănătoriste, tradiționaliste în poezia noastră. Foarte important este că Marin Sorescu face o poezie foarte modernă, cu un stil foarte modern, folosind compromisi- sele mijloace ale părinților săi spirituali, dovedind că faptul este posibil. Poziția nu aparține obiectului, ci a celui care privește. Există alita poezie în univers câtă sîntem noi capabili să punem în el. Povestind întâmplări cu haz, care au substrat tragic, din viața unui sat oltenesc, Lilieci, Sorescu reconstituie un sistem de valori care sînt amenințate de epoca noastră industrială. Această poezie are un al doilea plan, care este mai degrabă trist decît vesel. Aceasta mi se pare o fi conștiința poeziei lui Sorescu, poezia de învelșuri învelșitoare, dar de miez filozofic foarte pronunțat și foarte amar."

Din încheiutul dialog pe care Adrian Pău-

Nicolae Dragot

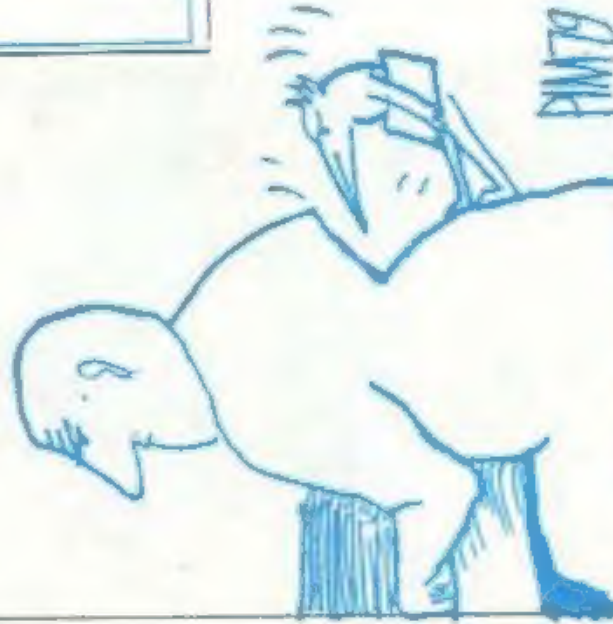
Joan Alexandra

va trebui cîndva transcriis integral) redam următoarea „profesie de credință” a invitatului: „Cred în ceea ce spun și născădută, în nici o ocazie, nu sînt în situația de a rupe vreo loale din toate cărțile mele. Ce scriu, scriu în deplină conștiință a datoriei mele față de oameni. Acesta este un criteriu — în primul rînd, trebuie să crezi neabătut, să ai un crez al tău estetic și politic. Crezul meu este să spun adevărul și să flu contemporan cu mine însumi și cu oamenii pentru care scriu. Și trebuie să ai curajul de a merge pînă la capăt pe un drum care cîteodată poate să placă unor anumite persoane sau nu, dar care este drumul tău, și dacă îți-ai găsit acest drum nu ai de ce să te temi.”

Încheind trecerea în revistă a medalia-
lor poetice din **Cenacul Flacăra** nu trebuie
omis faptul că și alți poeți au onorat cu pre-
zența lor „intimplările” cenacului. Prezența
lor va trebui cîndva „povestită”. Deocamdată
vom scrie numele poetului Nicolae Dragoș
li scriem numele pentru că socotim că pre-
zența lui *activă* în cenacul echivalează cu
importanța unui medalion. Nicolae Dragoș
i-a fost cenacului un frecvent și fervent par-
ticipant. Intervențiile lui au fost întotdeauna
interesante, cu puncte de vedere originale,
fermitate lor ideologică neînălăturînd nuan-
țele în aprecierea estetică. Iar poemele sale
— nu a dată auzile în cenacul — au primit
oplautele cuvinte ale artei adevărate.

raCul

PIM ■

PIM79

"COLEGUL WOODY"

PIM79

PIM79

PIM79